ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜாய நம:

வாத்ஸ்யகுலதிலக வீரராகவஸ்வாமி விரசிதமான

த்ருஷ்டாந்தஸ்லோகாவளி.

இந்தக்ரந்தம்

தர்க்கதீர்த்தரான - ஸ்ரீமான் - சிங்கப்பெருமாள்கோவில்

மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் - திருமழிசை - மஹாபாஷ்யம்

அப்பளாசார்யராலும்

பரிசோதிப்பிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபையாரால்

சென்னபட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௫௦௦௪-வ தான

சோபக்ருத் ஸம்வத்ஸரத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

விஜயகேதநாங்க.

1904.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை

(லிமிடெட்)

இச்சபையில் இதுவரையில் அச்சிட்டக்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம். ,, ,,	0	5	0
ராமசரம ஸ்லோகம். ,, ,,	0	3	0
முதல் திருவந்தாதி - ஸவ்யாக்யாநம் - அரும்பதஸஹிதம் ப்ரதிபதஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி ,, ,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி ,, ,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி ,, ,,	0	14	0
திருவிருத்தம்-ஸவ்யாக்யானம்-அரும்பதஸஹிதம்-ப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்	3	12	0
திருவாசிரியம் ,, ,,	0	5	0
பராசரவிஶிஷ்டபரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்	0	14	0
த்ருஷ்டாஸ்லோகபூஷணி	0	5	0
ஷண்மததர்சினி	0	3	0

பதிதர்ம ஸமுச்சயம் அச்சாய்வருகிறது.

இப்படிக்கு,

☞ கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,

கார்யதர்சி நாதிகாரி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

க்ரந்தகர்த்ரு ஸம்க்ஷிப்த சரித்ரம்.

இந்தக்ரந்த மருளிச்செய்தவர், ஸ்ரீமத் யதிவர லோகாசார்ய வரவரமுனி ப்ரப்ருதி பூர்வாசார்ய தர்சநத்துக்கு அத்யந்தோபகாரகரான அண்ணா அப்பங்கார் என்று ப்ரஸித்ததிருநாமத்தையுடைய வாதூலவம்சஜரான வீரராகவாசார்யர். இவர் மஹீஸார மென்கிற திருமழிசையில் சாலிவாஹந சகாப்தம் ககூஅஅ-வதான வ்யயநாம ஸம்வத்ஸரம் ஆனிமாஸம் க்ருஷ்ண சதுர்த்தி வ்யாழக்கிழமை அவிட்டநக்ஷத்ரத்தி லவதரித்தார். இவர் தகப்பனாருடைய திருநாமம், நரஸிம்ஹாசார்யர். இவருடையகுடி யதிவர ஸாமீப்ய ஸ்ரீதாசரதி ஸம்பந்தாவதாரா நுக்ரஹமான கந்தாடை. யஜுஶ்ஶாகை, ஸ்ரீவத்ஸம் வைகானஸஸூத்ரம். இவர் பதினைந்துவயதுக்குள் ஸ்வசாகை யான யஜுஶ்ஶாகையையும், தர்க்க வ்யாகரண மீமாம்ஸா ஸாங்க்ய வேதாந்தாதி சாஸ்த்ரங்களையும், காவ்ய நாடகாதி க்ரந்தங்களையுமப்யஸித்து ஜ்யோதிச்சாஸ்த்ர ஸங்கீத நாட்யசாஸ்த்ரங்களையு மவலோகித்து அநந்ய ஸாதாரண ப்ரதிபையையுடையராய், தம் இருபது வயஸ்ஸுக்குள் ஸகல சாஸ்த்ர ப்ரவர்த்தகராய் தமக்குப் பிதாவான நரஸிம்ஹாசார்யரிடத்தில் நின்றும் திருமந்த்ரம் முதலான ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை அதிகரித்து காவ்ய நாடகாதி க்ரந்த நிர்மாண சதுரராயெழுந்தருளியிருந்தார். இவர்க்கு வேதாந்தவித்யா குருக்களானவர்கள் - வாதூல வரதாசார்யர், ஸ்ரீரங்காசார்யர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ஸத்வஸாரோதயம், வேதவ்யாஸ ஸ்தவம், ஹம்ஸ ஸந்தேசம், ஸுபாஷித நீவி, பாதுகா ஸஹஸ்ரம், ஸங்கல்ப ஸூர்யோதய நாடகம், விஜய ராகவ நாடிகை, ஸுஹ்ருத் விஷயவர்ணிகை, ந்ருஸிம்ஹாஷ்டகம், மஹாவீர சரித வ்யாக்யானம், உத்தர ராம சரித வ்யாக்யானம், ஸகலச்லோகியின் வ்யாக்யானம், ஸ்ரீவ

ஸந்த்யாவந்தநவ்யாக்யாநத்திற்கு அரும்பதம், ராமாநுஜாஷ்டக வ்யாக்யாநம், நக்ஷத்ரமாலாவ்யாக்யாநம், திநசர்யாவ்யாக்யாநம், இந்த ஆக்ஷேபஶ்லோகபஞ்சகம், ஷண்மதகண்டநீ, "ஶ்லோகஞ்சேதி ஜகந்நாதபரிஹார" இத்யாதிஶ்லோகவ்யாக்யாநம், ஸம்க்ஷிப்தஸாரஸாரம், ஸத்ரார்த்தஸங்க்ரஹம், தேவராஜமங்கள விரசித வரவரமுநி ஶதகவ்யாக்யாநம், முக்திஸாத்ய நிரஸநவிஷயக்ரந்தம், முக்த்யுபாயஸ்வநிராஸ:, ராமாநுஜாசார்ய வைபவஸ்தோத்ரம், வ்யாவ்ருத்தவைபவ விம்ஶதி, முக்திஸம்ஶயதீபிகா, ந்யாயஸாரம், தத்வஸங்க்யா, அநுவ்ருத்தவேதாந்தி விவரணம், தாத்வர்த்தஸங்க்ரஹம், ஸதஸங்க்யா பூர்வபக்ஷோத்தரம், "பௌஷ்யோ ஷ்ணுஸ்து" என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யாநம், தத்வஸார வ்யாக்யாநம், ஸத்பரித்ரபரித்ராணம், த்ரிம்ஶத்வ்ருத்த ஶ்லோகதரம், வ்யூஹ ஸ்வரூபம், பழநடைவிளக்கம், திருச்சந்தவிருத்த ப்ரதிபதம்முதலான அநேக க்ரந்தங்கள். இவர் ஸ்ரீரங்காதி திவ்யதேச யாத்ரையாக எழுந்தருளி அங்கங்குள்ள வாதிகளை ஜயித்து திக்விஜயஞ்செய்து நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை வாழ்வித்துக்கொண்டு ௫௪-திருநக்ஷத்ரம் இவ்விபூதியி லெழுந்தருளியிருந்து, ஈஶ்வர வருஷம் ஐப்பசிமாஸம் ஶுக்லபக்ஷ ஏகாதசியில் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஸகலஶாஸ்த்ர கநகாஞ்சிதஸந்தர்ப்ப
நிகரவிவித்ரகாஞ்சிவரிஷ்டதிஜாத்யம: |
வாரவரஹம்ஸஸாரஸாவிராஜித வாணீஹஹம்
வரமாணவீரராவமாநுஜாபதாஸ்வாமிநே ||

இப்படிக்கு,
இச்சபா பண்டிதரான
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

வீரராகவஸூரி விரசிதா

சரமஶ்லோக டிப்பணீ.

அவதரணிகா.

மஹீஸாரபுராதீஶோ மஹநீயகுணாம்புதி: |
பக்திஸாரோ விஜயதே புக்திமுக்திப்ரதோ ந்ருணாம் ||

இஹ கலு, ஶ்ரீராமாயணமாதிகாவ்யமிதி வ்யபதிஷ்டம். உக்தஞ்ச காவ்யத்வம். (க) "ஶ்லோகநிபந்தநங்காவ்யம்" இதி காவ்யலக்ஷணவித: ப்ராஹு:. (உ) "யேந வாக்யாதிஶயிதம் [illegible]- ஸஜ்ஜநா:" இதி ஸ்ம்ருதிவிதஸ்ஸமாமநந்தி. (ங) "ஸர்வஶ்ரேயஸ்கரம் [illegible]" இதி [illegible]-ஸமஸ்தஶ்ரேயஸ்ஸாதநவ்ருத்தம் ஶ்ரீராமாயணே மஹாபாரதே ச பகவத்ஸந்நிதாநம் [illegible]. தத்ர ஶ்ரீராமாயணமஹாபாரதயோ: ப்ரதிபாத்யமாநாநாம் [illegible] தத்தத் [illegible], மஹாபாரதாநாம் [illegible] ஸாதிஶயஹேயப்ரத்யநீக [illegible] அதஶ்ச விஶேஷாணாம் [illegible]. [illegible] வாக்யமேவ [illegible]; [illegible] வக்ஷ்யமாண [illegible]. [illegible] "ஸர்வதர்ம" இத்யாதிஸ்ஸர்வபாப [illegible]. (ச) "[illegible]" இதி [illegible] நாநாஶக்திஸ்ஸ்வீகாரோ [illegible] இத்யவதார்யம்.

(க) காவ்யாதர்ஶே. (உ)

(ங) ஶ்ரீராமா-பால ௧-௪. (ச)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

சரமஶ்லோக வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

சரமம் க்ருதவாநார்யோ ஹீநோபாயநயாவஹ:।
தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் நஶோகேநாவஸீததி॥

டி—(க) 'ஶ்லோகவதேகவாக்யத்வே வாக்யஸந்தோ ஹி நேஷ்யதே' இத்யுக்த்யா - வாக்யஸந்தி நியாமக வ்யாகரணஸூத்ரஸ்ய வாக்யஸந்தோ நாவித இத்யுக்தம் வேத்யம். அதஏவ (உ) 'யதிஜ த்வஸமர்த்தகா:' இத்யாதௌ, (௩) 'க்ஷிதீநாம் ஸதாம்ருதாநா மாகாங்க்ஷாஸத்தயோ ந: । ததநந்தரம் ச யோக்யாவோ யோக்யதாஸமவாய:' இத்யுக்தீத்யா ஸந்நிகர்ஷ யோக்யதா ஸமர்த்த யோக்யதாஸமூஹம் வேதிதவ்யம். தத்ர ததுவ்யக்த்யக ஶேஷாண்ணாம் ஸந்நிகர்ஷணாஸந்நிகர்ஷ ஶப்தாநுஶாஸநாநுஸாரதோ தத்தத்ஸ்வஸம்பந்தி நியாயஸமவக்ருஷ்ணவாதேஷு ஶேஷம் ஶ்லோகாநாம் வ்யாக்யாநவ்யாக்யாநயா ஸர்வேஷாம் வ்யாக்யாநேந ஸந்நிதாவணிதா:.

தத்ர, (௪) 'காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்' இதிவசநேந-ஸீதாயா சரித்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்ராமாயணஸ்ய வ்யாக்யாநாவஸரே உத்தரவ்யாஹரணீய தாத்பர்யாக, வ்யாக்யாநாவஸரே, ஸமவத்ஸர்வகாரஸ்ய ஸ்வாத்மஸ்ய க்ருஷ்ணகாரஸ்ய ஸர்வவ்யாக்ஷ்ய ப்ரவேக்ஷிதவ்யாக, தத்ராவதாரிகாம் ஸீதா விஶ்லேஷ காரிகாஸந்தாவ்யாக்யாநே ஸஹஸ்ரவாம் ஸந்நிக கதம்காம்ஶிஷ்ட மஹதாம் வ்யதிவாதயதி, 'சரமம்க்ருதவாந்' இதி ஶ்லோகம் வ்யாசிக்யாஸவோ ஸமவக்ருஷ்ணபாதா:

(க)

(உ) யஜுஷி-கா-௨-ப்ர-௩.

(௩) ஶீரோவாதகாரிகா.

(௪) ஶ்ரீராமா - பால - ௪-௭.

...ஶ்லோக வ்யாக்யா—ஸடிப்பணீ.

வ்யா.—(க) "அந்த்ய ஶீர்ஷாத்யாத்யாதந்த்ய ஸந்நிதஃ ஸரி ணீபாரகாத்ரேண ...ணா ...ஹிதம் ஜக "

டி—ஸம்ஶ்லிஷ்ட ...யாஃ ...நா ...யாதி ...ஸாரம் ... ...கா ... ஞ் ... ...ணி, (அந்த்ய ஶீர்ஷாக இத்யாதிநா.

[ஸரிணீபாரகாத்ரேண ...ணா ...ஶீர்ஷாத்ய ஸந்நிதஸ்ய ...ஜக ...ஹிதம்] இதி யோஜநா. அத்ர, அந்த்யே ... ...தி நா...கரணா ... ...; தயா ஸதி, ஶீர்ஷ ஸந்நித... ... ...ரா, ...யோ... ... ...ஸ ...ஃ. நா...விஷய...; தயா ஸதி, ...விஷய... ...ஃ. ... ...; ... ...ஃ; ...யோ... நிஃஷேயா...ஃ; ... ...
கிஞ்ச-(உ) "ஸத்தாயாம் ... ...ணி நா...ணே" "... ...ஃ ...யோ...ீ" (ந) "...யேந ...ஃ" (ச) "... ... ...ஃ ... ...யோஃ" (ரு) "... ... ...யோஃ ... ..." இத்யாதி ... ...ஃ. ... ...; (சா) "ஸ...தி ... ..." இத்யத்ர ...நி...யா..., ...ஸ...தி ...கா, (எ) "யத்ர நா...ந்யத்...தி நா...ந்யத் ... ...தி நா...ந்யத் விஜாநாதி ஸ ... " இத்யத்ர தயா

(க) (உ) ...—வ்யா—... (ந)

* ...

(ச) ... (ரு) (சா)

(எ) ...-எ-உ-ச-க.

வ்யா — என்று - ஶிஷ்யனோடொக்க

டி — வ்யாவ்ருத்தகவாந். ஜகதுத்பவஸ்திதிஸம்ஹாராய விஶேஷணமிதம்.
அவயவயோகேந அவயவி நிர்வ்ருத்யா வ்யபதேஶ: அவயவாநாம்
வஸ்துகத்வயா வ்யபதேஶஸ்ய, (௧) "வேத்யாஶ்சம் நிதம் பிலேபிலே" இத்யா
தௌத்ருஷ்டே: ஹரிணீவராத்ரேண மர்ணா, விதவிஸ்தாரா
யாத்மகம்ஜகத், ஸநம்த்ருஷ்டாட நிவேதநா உபஸ்தேந ஸோஹி
தமிதி ஶ்ரமாஹாஸ, வேதமெநகாக ஸோஹாநயோவபத்தி:
அதோநஜகத்ஸேலக்ஷணா. ஸோஹிதமிதி ஸஹேஹரண்யாக்க
மர்ணிக்தாக்ஷம். (௨) "ஸஹவெவிதே" இத்யாதாவாரம். வெ
விதம்-அவிவேகம், ஸவவிவேகவரிவத்தீஜ்ஞாநவிஶேஷ: விவேக
ஶ்ரஹ - ஹேமரா உஹேமயாயாத்மஜ்ஞாநம்; தவிவரயஸ்வ
விவேக: "அவிவிந்தி" "ஶோயீவதி" இத்யாதாவிவ க்ரியாயௌ
காரதேவ்ரதநாய விஷயமொஸ்வ கதம்ப்ரவிவக்ஷயா மர்ண
ஸ்வதீயா. கநயாவ - அவயவாஶ்ரணா த்வயவிநஸ்ய ஜகதோ
ஹந க்ரியாயாம் மொகதத்வம்வ்யஜ்யதே. மர்வதேநவ - வஸ்து
நிவாஸநஹேயகவர்வ்யதே. "ஹரிணீவராத்ரேண" இதிவ-
வம்ஶாநநிவாஸநம் தஶ்யதே. "ஶிஷ்டாத்ரேயாய" இதிவ-வர
வரவந்நியிநா-மாராஹாமம்வநயாயேந ஸயக்ஷரஹாமீரயீஸஸ்ரீ
ஶ்ரேயாஸ்வாவ்ருத்தி: "மாஹேயாய" இதி-விரக்தவாதகாடஹிஜ
நமாஸிவ்யதமம்நாகம். "ஶிஷ்டாய" இதி-வஸ்வாதிரேகோ
வ்யஜ்யதே. அநேநவ ஸ்ரீவகநிவ்ருத்தி: ஸநாதவேக்ஷயா வ்யம
நிதேமஸ்ய-வொராமேஶிஷ்யஸ்ய ப்ராயாநவ்யஜ்ஞநாய. ஸஹி
ராஜகாமாரகா தாரஸவிமேகாடவிஸநு, ப்ராகமயஜ்ஞ மவி
ஸ்ரீயம்ப்ரத்யாவஷ்டேதி ப்ரவிஸம். ததேதஸ்வம் மநவிநியாய
வ்யாவஷ்டே (என்று ஶிஷ்யனோடொக்க) இதி.

(ஶிஷ்யனோடொக்க) — தத்த்வ்யமிதம்யம். அநேநப்ரயமநிதேஶ

---

(௧) தைத்திரீயே-௩. (௨) விஷ்ணு-பு-௧-௧௧-ஶ்லோ.

வ்யா—மான்குளப்படியோடொத்த ஸ்ரீயின் அவயவவிசேஷத்திலக ப்படாதே க்ருதஜ்ஞ விரக்தனை திருவடியகப்படப்பிராட்டியைத்

டீ—தாத்பர்யார்த்த:. (மான் குளப்பு) இத்யநேந-ஹரிணீபதோபமா ஜாதிபேத இதி ஸூசிதம்; (பேடை) இத்யநேநோக்த: சந்தநவிஸ்த்ர ணாயிகாத்ரிதயவ்யாவ்ருத்தி:. (ஸ்ரீயினவயவவிசேஷ) இதிச - உபமா ஸாமக்ரீ ஸூசிதா. (இல்) இதி - விஷயவைஸ்வரூப்ய விவக்ஷயா த்ருதீயேதி ஸூசிதம். (அகப்படாதே) இத்யத்ர (அகப்பட) இத்யம்சேந-போக்யதாயாஸ்ஸம்யுக்த:. நிஷேதாம்சேந- (க்ருதஜ்ஞவிரக்தனை) இத்யநேந ச-பராங்முகத்வஸம்யுக்த:; (க) "பராங்முகோ ஹி விஷயேஷு முமுக்ஷு:" இதி ந்யாயாத். க்ருதேந க்ருதக்ஞாநிநாம் அந்யாஸக்திரஹிதா. (திருவடியகப்பட) பாதாரவிந்தே நிபதநம், யோகரூட சோபனம். பாதஸேவாக்ரமஹாராயாஸஹிதாத்வ நிராஸ:. (அகப்பட) இத்யத்ர (உ) "தாமுபாதாய" இத்யுக்த ப்ரகாரேண ராக்ஷஸஸ்ய. க்ருதஜ்ஞ "பாத்ரம் க்ருத வாந்" இத்யாதிமஹாராஜஸ்ய. க்ருதம் ச்லோகம் பூர்வ சேஷாஸேஷவர்ணிதம்; தத்ர சேஷஸஹஸ்ரம் ஸர்வார்த்த வ்யாக்யாதம்; நவலக்ஷமஹாக்ஷம்; தத்ர (ங) "ப்ரஸாதஸ்து ஸர்வஸ்ய" இத்யுக்த:; (ச) "பாத்ரே ஸ்திதாவரோபமுச்ச" (ரு) "ஹநுமாந்பலவாந்" (சா) "காமகாமோ வரப்ரார்த்யா" (எ) "ஸந்தர்ஸிதா ந" (உ) "உபஸர்கமதிக்ஷோபம் ஸமுத்ரம் நிரீக்ஷணார்ஹ | ஸர்வதா ஸுராம் ப்ரவிதாம் ப்ருதிவீம் உபஸ்திதம்ஹ:" இத்யாதிபிர்வர்ணித ஸமஸ்தார்த்த ப்ரஸாதஸம்பாத ப்ரதீயதே. ப்ரதிபோத நிஷ்டாஸ்வ்ருத்தௌ பூர்வ ஸமஸ்தவ்யாக்யாத இதி, தத்ர மஹாராஜ ஸ்வாந் தேஜஸாயதே விஷயப்ரவேசேந தத்ப்ரஸாத: ப்ரதீயதே.

(க) (உ) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-கஅ-உஅ.
(ங) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-கரு-ருரு. (ச) ,, ,, க.
(ரு) ,, கஅ-உ. (சா) ,, ,, உச.
(எ) ,, ,, உஅ.

மூலம்—துஷ்கரம் க்ருதவாந்

வ்யா—திருவடிதொழுது, பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையு மிவளெழுந்தருளியிருக்கிற தைந்யத்தையுங்கண்டு, "இவளை யிப்படியிருத்துவதே" என்று பெருமாளை ஶிஷ்டகர்ஹை பண்ணுகிறான்.

(துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம:)

டி— அதஏவ "ததாऽபி ஜீவதீதி விஸ்மயதே 'துஷ்கரம் க்ருதவாந்' இத்யாதி ஶ்லோகத்வயேந" இதி தத்வ்யாக்யாதார:. (திருவடிதொழுது) இதி (௧) "ப்ரணிபத்ய ப்ராஞ்ஜலிஸ்ஸ்தித:" இத்யநேந ஸூசிதம். (பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையும்) இத்யஸ்ய (௨) "ஶோபயந்தீம் திஶஸ்ஸர்வா:" இத்யாதிபி: ப்ரதிபாதிதம். (தைந்யத்தையும்) இத்யஸ்ய (௩) "தத்தா ஜநகநந்திநீம்" (௪) "ஶோகஸந்தப்ததைந்யாம்" இத்யாதிபிஶ்ச ஸம்ஹிதம். (இருத்துவதே!) வாயிப்பதே! "சேர்த்துவதே!" இத்யநேந அநுசிதம் ஸம்பத்தேத்யர்த்த: ப்ராப்த:. (ஶிஷ்டகர்ஹை) ஶிஷ்டேந ஶிஷ்டஸ்ய கர்ஹா; ஶிஷ்டயோ: கர்ஹா ஶிஷ்டகர்ஹேதி விக்ரஹ:. அநாதிவிஷயவிஷய தோஷாதிகீர்த்தநம். ஶிஷ்டஸ்ய ஸதாசாரத்யாகாதிநிமித்த ஶிஷ்டை: க்ரியமாணா கர்ஹா ஶிஷ்டகர்ஹேதி வ்யவஸ்தா:. அத்ர தாத்ருஶஸ்ய ப்ரயோஜநாபாவாத் நிமித்தாந்தரஸ்ய ஶிஷ்டகர்ஹா விவக்ஷிதா. ஸர்வஜ்ஞோ ஸர்வஶக்தோ பகவாந் ப்ராப்தவ்யகாலே ஶிஷ்டகர்ஹா க்ருத்வா இதி வ்யாக்யாத்ருதாத்பர்யம். ஸ்ரீ:ஸர்வஶ்லோகே கர்ஹாப்ரதீயத இதி வக்தவ்யம். கிஞ்ச ராமேணாபி ப்ரத்யக்ஷவிஷயே (௫) "நசிரம் தோஷத்ய தாரா" இதி ஸ்வாத்மகர்ஹா க்ருதா. அதோऽந்யைரபி கர்ஹா ஸம்பாவிதா. (௬) "நிந்திதஸ்ஸ்வயமேவோக்தே ஸ்வாத்மா ஆத்மநம் விகர்ஹதே" இதிவத்ஸித்தாந்த:.

ப்ரதீகக்ரஹணாதத்ர (துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம:) இதி. இத ஆரப்ய திவ்யவ்யாக்யாநாரம்ப:; ஶ்லோகைகதேஶக்ரஹணம் ஶ்லோகோபாதா

(௧) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௩-௧. (௨) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௧௫-௨௮.
(௩) ,, ,, ௧௫-௧௮. (௪) ,, ,, ௩௩-௧௩,
(௫) ,, (௬) ,, அயோ-௧௭-௧௪௭.

வ்யா—நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில் செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் : பெருமாள் நம்பியும்

பிடிதாநஞ்ச—“கந்த்ருதீக்ஷாக "இத்யவதாரிகா ஹநுமத்வ்ருத்திவிஷயகஸ்ய ஸம்பவத்த்வத்யோதிகா. “உக்ஷா” இத்யாதிகஞ்ச—வ்ருதிஜ்ஞாநவம் வாக்யம். “யத” இத்யாதி கஞ்ச—ஹேதுவாம். (நாம்பெரிய) இத்யாதி. (அருந்தொழில்) உக்ஷாரம் கர்ம. (நினைத்திருந்தோம்) இத்யந்த - (க) “நேயநேந்த் நநமஸ்” இத்யாதிகமபிவ்யக்தம் (உ) “ஸஞ்ஜ்ஞகவதாநுவ்ருத்யாரணாநி” இதி ந்யாயேந உபத்யேவகாரே ராமவத உக்ஷாரம் க்ருதவாநிதி ஶாஸ்ரேஷு, ஸ்வஸ்யாபிதுக்ஷாரகர்த்ருத்வமிஜ்யா, ஸ்வநிஷ்டோக்ஷாரகர்த்ருத்வாபேக்ஷயா ராமநிஷ்டோக்ஷாரகர்த்ருத்வ மதிஶயிதமிதி ஹநூமதபிப்ராய இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள் நம்பியும்) இத்யாதிநா. யதா - ஸ்வாத்மநம் உக்ஷாரகர்மகாரிண மமந்யமாநே ஹநுமதாதவி “உக்ஷாரம் க்ருதவாந்” இத்யுக்தே ராத்ர உக்ஷாரஶப்தோ ஹநுமத்க்ருதோக்ஷாராபேக்ஷயா அதிஶயித உக்ஷாரவாம இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள்) இத்யாதி. கத்ர வோக்ஷாரஶப்தஸ்ய வடகீஹம் தக்ருதேதே க்ருதாகாஜ்ஞயாம் ராமஸ்ய தயாபேக்ஷயா தாவத்தேஃ, கஸ்ய ஸ்வீத்தயாபேக்ஷாயா ஸ்வாபிதஸம் நம்பி கவுநாவத்தேஃ, ஹநுமத்தவத க்ருதயோரப்யதிஸ்தயா தயாக்ஷதிஶயிதமிதி (பெருமாள் நமபியும்) இத்யாதி. யதா - ஸமுத்ரயாபவ்யயோமாக, ஸமுத்ரயாநஹம் ஸ்வவ்யாவ்ருத்தௌக்ஷாரகர்த்ருத்வம் ராமஸ்ய ஹநுமதேரபிவ்யேத இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள்) இதி. ஸமுத்ரயேஹி, ஸாகரஸ்ய வ்யதீக்ஷேஸாஷஸ்ய ஶம் வ்யஜ்யதே. தத்ருக்தம் (ந) “ஸகரணஞ்ச வ்யாயேண

(க) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-ந-கங. (உ) ஐசஉ நஷ்ந தஶேஸுஜீவஸாக்ஷி.
(ந)

ஶ்லோ—ராமः

ஷ்யா-அருந்தொழில்செய்தாராயிருந்தது.(ராம:)ஸகலஜநவந்த்ய:

ப்தி—ஸத்ருஶயோ:" இதி; அதோ தாத்ருஶ ஸகல மநுஷ்யாஸாதாரண த்ருஶ்யா

வ்ருத்தீத்யா ஸர்வமர்யாதாஸ்தாபகோ இதி யோஜ்யம். யதா-ராமோ ஜ

ஷ்ம: க்ருதவாநிதி வக்தவ்ய "ஜஷ்ம:க்ருதவாந்ராம:" இத்ய

க்த்யா - ஜஷ்மகரணகர்த்ருத்வாஜ்ஞாநேந ராமோ விய

யதே; தயா-உத்கர்ஷாவஸ்தயா வ்யாவகஸம்வ்ருதியோயம

நாஸ, வ்யாவகநிவ்ருத்தேள வ்யாவ்ருத்திவ்ருத்த்யா, ராமாதிந்த்ர

ஸ்வஷிநிவ்ருத்த்யா நிஷி ஜஷ்மகர்த்ருகம் ராமநிஷ்ஜஷ்ம கர்த்ரு

கார்வேக்ஷயா உபக்ருஷ்டா ஜஸத்வமிதி ஸநமஜாஶய

இத்யபிப்ராயேண வ்யாவஷ்டே (பெருமாள் நம்பிலும்) இத்யா

தி நா. ஸமஜ்ஜ நஸ்ய ஜஷ்மகம் - ப்ரக்ருஷ்டப்ரயாஸ ஸா

த்யகார்ஜேவே ந கதவ்யகாரம்; ஸீதாவிஶ்லேஷணாத்

ஸந்தஸ - ஶோகஸந்தாப நாதி மஹாதநய ஹேதகாஸ,

ப்ரணயிஜநக்ஷண மஹாமநாநிகாரகாஸ, மஹாஜநேநாபாம

ஹ்ஹேதகாஸ்தாதீதி (நம்பிலும்) இதி ப்ரகஷ்டநிஜஷ்ட

இதிஜ்யம். ஜஷ்மஶப்தஸ்ய (க) "ஷஷ்ஜஸஜஷ்க்ருதாக்ருதா

சேஷ்டம்" இதிஸமத்ரணவிஹிதவம் ப்ரத்யாஜ:. நந

ஸீதாவிஶ்லேஷணாதிநா ராமஸ்ய கயம் ஜஷ்ம கஷ்டகத்ருஷ்ட

மஹாஷ்ட, கஜத்ராஜரேண ரதியஷ்யோ ஸ்ஜஷிதஶ்ய(உ)

"நமாஸ்த்மாதா நஷி தா தயாதந்ய ஸ்ஹாமிஶிஷ்டாதஷி

ஜயாஸநோமா" (ந) "ஜயிஜீவிதமாயத்தம்"இத்யாதிஷ்ஷீத்யாஸீ

தேதரவிஷயஸ்ய, அதவ ஸகலநராத்த, ராமஸ்ய நகஜ

த்ராந்தரேண தத்ஸிதிபோயயித்ம் தஸ்யகார ப்ரதக

ப்ரஸிஜ்ஜ்ஞத்ஸ்ஜாவக ராமஶப்ஹநமஜாநிஷ்டா இத்ய

பிப்ராயேண வ்யாசஷ்டே (ஸகலஜந்ரவந்த்ராய்) இதி. ஸகே-

(க) வாணி-ஸம-ந-ந-கஉக (உ) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-ந-கூ-ந க.

(ந) " ஸ்ரீராமா-ஸுந்தர-நஎ-ருஅ.

வ்யா.—பிராட்டியையொழிய அதிஶயமாக பெருமாளுக்கு லக்ஷ்மணம் ப்ரணயிகளாய்ப் பிறந்தாராகச் செய்யவரிதொன்றைச் செய்தார்.

டி.—கேவலராமாத்-அந்ய, யஸ்யாஸ்ய தயோ: அநுசர:; அய ஜு ஹாவப்ரயாநோ நிர்தேஶ:; தயா அநுசரணம் ப்ரதம - ஸ்ய தாநுஷ்டேயம், யஸ்யாஸ்ய தயோ:; தயா ஸீதாதர ஸீதாத்ர விஶேஷ இத்யர்த:. ததாஹ (பிராட்டியொழிய) இத்யாதி. யதா- (௧) “ஸஞ்ஜீவிதம் ஸ்வஶரீரேஹ்யநயம் ஶிதீயம் ஸம் கௌஶல்யே நய ந யோரஸ்ருதம் ஸுக்ஷே” இத்யுக்தீத்யா ராமஸ்நேஹாத்யாஜரஷ்ய நேஷ்டவீயஸேயேதி விவக்ஷயா ஸதத்ர விஶேஷணம். அதவா - வேறொருத்தியை இத்யநுக்தி:. ந நு அ, அநுசரத்வ, தஸ்ய ந ஸீதாவிஶ்லேஷணாதிஷு லக்ஷ்மணஸ்யாபி அநாரா மஹாப்ரவ யோஜகம், கிஞ்ச ஸஹாநாசாரஸ்யையோர்யாஸ்யமநவி ஶேஷஹேதுதயா ஶ்ராவகரஸேஷேத்யாஶக்ய, தயா ஸதிப்ர ணயித்வலக்ஷண ஹேதுமநோவ்ரதசாயோமாக, தயா ஸீதாவிஶ்லேஷணாதிகம் மஹாப்ரவ யோஜக ஸேவேதிவோயயிதும் ஹநுமதாராமவசநம் நிதிஷ்டம். தத்ர ஸமஹிஷ்யாஹ்ருதஸ்வ ரூமா ஸந்ந்யாயேந லக்ஷ்மணதாஸ்ய க்ரியாயாம் ராமவசநிதி லக்ஷ்மணஸ்ய கரணக்ருத்யாக, ராமவசஸ்யவதுக்தீத்யா ராமத இதி வ்யக்தத்யா ப்ரணயித்வ விஶிஷ்டமாகம், தத்ஸமீவ்யா ஹ்ருதம் லக்ஷ்மணவசஸி ப்ரணயித்வஸ்ய ராமநிரவதித லக் ஷ்மண ப்ரதீத்யாஶயே நவ்யாவஷ்டே (லக்ஷ்மணம் ப்ரணயிகளாய்) இத்யாதிநா. (௨) “ஜ்வீதிகஸஞ்ஜேஹ்யாண:” இதிஸஞ்சேத்ரணவ்யு தாதிதாடயம் ராமஶம்ப:. (௩) “ராமோராமயதாம் ஶ்ரேஷ்ட:” இத்யுக்தத்யா ராமே ரஞ்ஜிதவ்யாஹ்ருதயாக கதம் ப்ரணயித்வ இத்யதஸ்திரவேதநிஹாவ:. ஸக்யத்யுக்தஸ்யாபி அநஸ்யாஅ நேகார்தாசநம் ப்ரயோகத்வவிக்ஷாவஶாத்தத்ராவ்யதாதிநா

(௧)

§ அவிக்ருதஶீதஸ்வரூப யொர்யஸ்ய ஸ்வாபநாதரரூப ஸ்வகம்நம் - காரணகாரணயோரபேதாயவஸாயேந.

† ஸீதாவிஶ்லேஷணஸ்யேத்யாதி:.

(௨) வாணீ-ஸ-௩-௧-௧௨௦. (௩) ஸ்ரீராமா-அயோ-௫௩-௧.

வ்யா.—(ஓ-க்ஷாரஸ்) காட்டுக்குப்போகிறபோ தகப்படக் கூடக் கொண்டுபோனபெருமாள்தமக்கு மிதுக்குமுன்பு செய்யவரிது.

ப்ர.—ஸாஶ்ருஶதீக்ருவோாஜாதவனவப்ருவஞிதஃ. நந-வனகஜாரவு தகேஷ்உவி ப்ருணயிகேஷ்உவிவ ராஜஸ்ய தேஶகாஶவ்யவஷாவிரஹேண ஸ்ரீவாரகேஷ ஶ்ஸ்ரண்கவப்ருயாக்ஷஸ்ரிஷ்டமஹாராஜஸ்ய, தத்ரிஹாராய தஜா தஜா தஶிப்லேஷண ஶாவஸ்யகஜிதி நதேநஜம் ஓ-க்ஷாரஶிதவ்யாஶக்ஷ்ய, ஶ்ஸ்ரண்கவப்ருயாக்ஷதோஷா நாஜரேணவா, தஶ்ஶாயிஷ்யா (க) "ஹாயேவாஉ-நமதாப்தவ" இதி வரணகாஶ வனவாஉஸ்ய நஜ்ஜாநா தோஷா நவதாரவா- ஜ்யாவா ஸீதா ஶாத்நாஸஹ வநம் ப்ரவிஷ்டவதோ உஸ்யாஉ ஶ்ஜெவ்யவம்விப்லேஷணம் நோவிதஶிதி தேநஜம் ஓ-க்ஷாரஶேவதி போயிதாஸ்ப்ராஜீ ந்யாயேந ஓ-க்ஷாரவஜாஸம வடகக்ரியாயாம் ராஶவஜநிகிஷ்ஷஸ்ய கதப்கவஶாஸாஜ, தஸ்ய ஸ்லேந ஸஹ ஸீதாகஶிக வநப்ரவணகதப்கவ ப்ரவிஶே:, (௨) "வநம்ஸஹாராஜ்ய: ப்ரவிஶேஶாவஸ:" இதயாஜிஷ்ய ராஶவஜநிதேஜ ஶேந தஸ்ய தஜ்வப்ரத்யஜ்ஞாவநாஸ், தஶ்ஶஹிவ்யாஹாரேணப்ருயாக்ஷம் ஓ-க்ஷாரவஜம்-ஸீதாவநப்ராவகக்ஷாரவோவஜஹிஜாராஶிரவிதஜ-க்ஷாரக்ஷ வரஶிதவ்யாஶயேநவ்யாவஷே (ஓ-க்ஷாரஸ் - காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்பட) இதயாஜிநா, கதவ (௩) "ஶாஜா உவ்யாணம்நயத:வஜாதிஃ" இதயாஜிகஶஹிவேப்ஜதஃ. (பெருமாள் தமக்குமிதுக்குமுன்பு) ராஶஸஹ்வ தாவஜித்யஶ்ஜ:. திஷ்ட-தாவப்ருணயிகாஜிகஃ, வநம்ப்ராவிதவத: கஜ்யவவம்கரணேவவஹாவரவ்யாவாத உதேவ்யகாராஹிவ்யாய:.

க்ருதவாநிதஶ்ருகரோதிதிஷாவ்ய த்யாஸ்யாம் ஸாவநாஸஶதகாஶ கர்த்ருகாநாம் வ்யதீதே:, கதப்வ்யதா வஜாஶஸ்ய, க்ரியாஹவிஷய்த்தப்ஶாநகயோ: ப்ரயோஜக கதப்கஸ்யவ

(க) ஶ்ரீராமா - பால-௭௩-௨௯. † ஸஜாஜதிஜாஜ்ரு த கோஶ:.

$ ஸஶஹிவ்யாஹாதஸம்பநீநயாயேந.

(௨) ஶ்ரீராமா.அயோ-௧௧௯-௨௨. (௩)ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௯-௨௯.

வ்யா.— இஷ்டாஹஸத்தைச்செய்யக் கோலி தவிர்ந்தாரோவென்னில், (க்ருதவாநு) பத்தும் பத்தாக அநுஷ்டித்திலரோ?

இப்படி இவர் செய்ததுதானேதென்னில்,

டீ.— வ்யாவ்ருத்திப்ரதர்ஶநபூர்வகம் க்ருதவாநித்யேதத்விவ்ருணோதி (இஷ்டாஹஸத்தை) இதி. விதாவிஶேஷண தஸ்ய சாபலஸ்ய நிஷ்பலதா வ்யாவ்ருத்யர்த்தம் “அநயா ஸீத” இத்யாத்யுக்தப்ரகாரேண ஸாகல்யேந ஸம்பாதநீய இஷ்டாஹஸ ஶப்தேநோக்தம். (செய்யக்கோலி)-அநுஷ்டாதுமாரப்ய.(தவிர்ந்தாரோ)- நிவ்ருத்த: கிம்? அத்ர ஸங்கல்பமாத்ரேண அநுஷ்டாநரஹிதாநாம் ஸர்வேஷாம் வ்யாவ்ருத்தி:, ஸதாசாரதேஶாநுஷ்டாந வ்யவஹாரஸம்ருத்திவ்யாவ்ருத்தி:, ப்ரயோஜநாந்தரதேஶ - ஆஸ்திப்ரயோஜநாந்த ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பாதநேதி கிமுத்ராஹி தவிதிப்ரகாஶ:. ப்ராதாந்ய ப்ரகாரேண ஸாகல்யேந (க்ருதவாநு பத்தும்பத்தாக வநுஷ்டித்திலரோ) இதி. (பத்தும் பத்தாக) உபயாந்யபி. உபாநாவிவ ஶ்ரேஷ்டம் உபகாரேண ஸர்வாத்மநா அநுஷ்டிதம் தாத்பர்யம். (அநுஷ்டித்திலரோ)-நாநுஷ்டிதம்கிம்? அநுஷ்டிதமேவேத்யர்த்த:. யதேத ஸம்ப்ராப்தம் ஸர்வம், அதஏவ “ததேதா ஸத்யம் நதாதயாக்ருதம்” இதி ஸ்ருதி வசநம் கதம் ஸார்த்தம் தத்ரைவ வ்யாக்யா தித்யாஹ:.

இத்யேவம்ப்ருதிஜ்ஞாவாக்யம் வ்யாக்யாதம், அதோத்ரைவவாக்யம் வ்யாக்யாதுமவதாரயதி (இப்படி இவர்) இத்யாதி. (இப்படி)-ஏவம் ஶ்லாக்நீயதயா. (க) “நநந்தஸ்யதேஶேகஸ்மிந்வாதா ஸம்பந்தேஶ | யத்ராஜாந தஶேஶேவம் தேஶோ தாஸ்ய தீ” (உ) “யஸ்யேக்ஷ்வாகுபாணீ ஸர்வேஷாம் தேஷவி | யதேஷ்டா ஸஙீந்காரோ உருணேரதேஷ்டஸ்கிதே” இத்யாதிஷ்வ

(க) ஸ்ரீராமா-அயோ-கக-உ௪, (உ) ஸ்ரீராமா-கிஷ்-க-௪உ,

வ்யா. *க—(ராம:) பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காமலிருந்தார்.

பி.—"துஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யதநயா ப்ரபு:" இதி ப்ர[illegible] (பிராட்டியைப் பிரிந்து குறியசங்காமல்)- [illegible]

𑌵𑍍𑌯𑌾.—(𑌰𑌾𑌮𑌃) பிராட்டியைப்பிரிந்தால் புகரழிந்தெழில்குலைந்து, முகம்வெளுத்து, உடம்பிளைத்து

𑌟𑍀.—𑌮𑌿𑌵𑌾𑌜𑌮𑍍; 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌤𑌯𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌤𑌯𑌾, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍, 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌚; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍇 𑌚𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃, (க) “𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌟𑌹𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃; 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿. 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 (𑌰𑌾𑌮𑌃 பிராட்டியைப் பிரிந்தால் புகரழிந்து) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾. 𑌅𑌤𑍍𑌰 - 𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍; 𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚- (உ) “𑌰𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌦𑍇𑌤 𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍. 𑌰𑌮𑌣𑌮𑍍-𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌨𑍇 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚. 𑌸𑌂𑌹𑌨𑌨𑌮𑍍-𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌃, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀 - (ங) “𑌸𑌮𑌯𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍। 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌲𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵. 𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍; 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌯𑌦𑌾 𑌨𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍋𑌦𑌿𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 - 𑌰𑌮𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌕𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌸𑌂𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (புகர்) - 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋𑌭𑌾. (எழில்)-𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌶𑍋𑌭𑌾. (𑌮𑌲𑌿𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿) 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌚. (ச) “𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍.

(க) 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌸𑌂𑌦𑍇𑌶𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍.

(உ) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾-𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦-௧-௧௮. (ங)   (ச) 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰-𑌰𑌘𑍁-௨.

வ்யா.—இட்டகாலிட்டகைகளா யிருக்கவேண்டாவோ ? இத்தைப் பற்றவிறே பிராட்டியும், (க) "ஶுஶ்ரூஷ தேஜஸா ப₄ர்தாரம்."

டி.—(இட்டகாலிட்டகைகளாய்) இதீத³ம் - (உ) "இட்டகாலிட்ட கைகளாய்" இதி த்ருதீயஶதகோக்த வ்யக்தாநந்த³ நிருபணாநந்தரம் (ங) "ஸமீஹிதம் ப்ருத²க் ப்ருது₂ கார்யமநஸ்ஸ்வாமிந:" இத்யுக்தரீத்யா, ஶக்தேந யதா₂ ப்ருத²க், தத்₃வத் ப்ருத²க், நதா₃ ஸ்வாராத₄நாஸமாநம் ஶிவஸ்வம் ஸாணிவாத³யஸ்ய தயாவிம்ஸநித்யஸ்வம். (இருக்க வேண்டாவோ) - ஸ்வஸ்ய தக்ஷணாயாஸ்ஸ்யா ராதவிஶ்லேஷேண வம்ஶஸ்யஶ்வத்ருஷ்டே, ராஜவஸ்ய தவிஶ்லேஷேணவம் விமக்வம் கௌஶிக்யஸிஷதிதிஹாவ: யத்வஶ்யமேவ (ச) "ஶஶிஹீந இவ தாரா ஸிம்ஹாதிப இவ தாவ:" (ரு) "க்ஷீணஸ்நேஹ இவ ப்ரதீ₃ப:" இத்யாதிகம் வக்தவ்யம்; தயா ஸ்விதஸ்வம் ஸீதாஸௌஹாத்₃யஸ்ய ஸ்வரூபமிதி ஹநாரோதாஹ்ருதயமிதிஹாவ:. ஸவம்ஹநமேத ஸிவ்யாயோஹ்யநியாமிகம் ஸீதாயா:கண்டோக்தம் தஶயதி (இத்தைப்பற்ற) இத்யாதிநா. (இத்தை) - ஹநமேதஸிஷ்வ்யத ஸா ஸம்ஸிவ்யாஸாதிகம். (பிராட்டியும்) இதி - ஹநமேத ஸ்வாத்₃வய:. (ஶுஶ்ரூஷதி) [ஹேஸஹாநவணம், பஶுஸஹாநமதி, தஸ்ய தஜாநநம், ஶயாவிநாஶாஷ்டிதி நஶுஶ்ரூஷ] இதி யோஜநா. ஸஹாதேநா வணேயஸ்ய ஸ்ரஹா நவணம். ஹேஹாஸஹா நவணம் - ஹேஸ ஸஹா நவணம். ஹாஹ்வஸக்வாக், (சா) "ஜ்யோதிஷ்நவத்" இத்யாதிநா ஸஹா நஶப்₃த₃ஸ்ய ஸஹாவாஹாவஜதி கேவிஷ; வக ஶ்ரீகோடயம்ஸஹாவ இத்யேந். தத்ர ஹேஹஸஹாந வணஸ்ய ஸௌஜந்யம் விவக்ஷிததிகேவிஷ; ஸ்வாதீ₄நீயத்வம் விவக்ஷிததிஶ்ச. ஸ்வஶ்நஸ்ஸ ஸ்வாபஸ்ய வேஶ்தாஸஸ்ஸஹ தாத்ரு தீவிகாயாஶக்த்வ "ஸம்வணயஶிகேவிஷா வாத்ராம்-(எ)" ஶ்ருதித்₃

(க) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௯ ௨௮. (உ) திருவாய் ௭-௨-௪.

(ங) பாஞ-ர-நா. (ச) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௯-௩௭.

(ரு) ,, ,, ௩௫-௪௪.

வ்யா.—தஸ்யாஉ ந ந०வ ஃ.ஸ8ா நமஙீ"

டி.—வணஃழ்'(க)ா க்ஷவணஃழ்" ஐதிவணஃஶபூவஸாபஸ்யாக நகே வபுஂஹிரண்யஶஷ ஔஜ்ஜ்யா8ாத்வஃபஃ, கஷிதாவணஃவஃபவவ தஹிஃ (உ) *நீமுகோாயஃவா8்ஶ்ரு த்விரோயஃகயஜிதிவஃ த்யுதே-நீமுகோாயஃ வணஃெஷ்வ ஹெதாவிஶேஷணஷுணஃ வணஃகவ8வவஃ்யதே; தயாவதி, ஹமவதிஸ ஹோ பாமுத வாநஶிஷ்8பக தமிஙிஷிஹோ விஹாகி; தயாவ ஶ்ரீராமாயணே-

(ங)'கஜ்ஞ தக்ஜ8ஸ8ா நவணஃம் தஸ்யாஉ நநஂ வஷ்ஸ8ா நமஙீ' ஐதி; நீமுகாயஃவணஃஸ்ய ஹமவகதா ஹிபண்யவணஃகேவ ஹெதா ஸ்8ஸ்வஃா ஔயகாயிம8்ய ஐதி நாஉத்ரிவ்யதே'' ஐதி;

(ங)''8யாவிநாஶஷ்யதி''ஐத்யேநநத-வீதாஸஹஹாவவவ தாஃஶவணஃ ஹெதாரிதிவ தீபக ஐத்யஷிதழ். ''வஷ்ஸ8ா ந'' ஐதி வஷ்ஶஷஃ - வஷ்மஙீவப்; தயாவ.வஷ்மஙீஸ8ா நமஙீ யக்ஷுஜிதஸ்யஃ. வமிவஃத்ர ஹெ8வஃஜஷி-த3ணஃவபழ். அத்ர வ (ச) வ்ஶஂஸாயா8திஶயவா'மஙீ''ஐதி 8கவகீஃயஃ. வஷ் மஙீஹி க்ஷாயகவஂவ்வஸிஜழ். அத்ர தாதஅ்யாவ்யஃஷ்யா ஔஸ8்ய தாஷிமுக்ஷணாஉதிஶயோவிவக்ஷிதஃ; அதோ நவஹஂவீ்ஹிஃ.(ரு) ''ஸஃஶஂஶாபஃகேஸ்யகோஃ ஹஷ்ஸ்யக8ுஸ்யவ | ஸமஙீ88 நாயஸ்யய ந்யாஃக்ஷ்யஷி தநூவழ்'' ஐதி க8ுஸாஃஶ்யாத்வ யக ஸமஙீகவ8வாத்ழ்; அதவவவ. (சு) ''கமலப்பூநாறுமோ'' ஐதிஸஂஶயோவவாஃநாய(எ)'செவ்ட்டிதாய்''ஐதி க8ுமஙீஸ்ய க்ஷாயகவ8க்ஷஂ க்ருஷ்ணவஃஔஃ. அத்ர வ -''ஹெ8ஸ8ா நவணஃம் வஷ்ஸ8ா நமஙீ''ஐத்யாஹ்யாழ் - (அ) ''ஹெநஃவப8ா8ோஃஃ''ஐத்ய ய8கேஸஃா வஸஷுதவவா உத்முஷ்ஐதி விஹீக்திவிஶேஷா முஹ்யதே. [8யாவிநத்யாஷ்]8ஜிஶ்ஷேஶாஷணஂ ஸ்யாஜேவ; தயாஉஷிதஃஹாவோ8ஷிஷ்ஷாஃயாஉஃ்ஜிஜ்ஞாஸ்யதஐதஸ்யஃ.

(க)
(உ) ஔதத்திரீ-நாராா-கக,
(ங) ஶ்ரீராமா-ஸுந்தர-ந.கூ-உ.அ,
(ச) ஔவ-காரிகா,
(ரு)
(சு) நாய்ச்சியார் திரு எ.க.
(எ)
(அ)

வ்யா.—என்று அம்முகத்தி லொளியும் மணமும் மாறாதே செல்லா நின்றதே? என்று கேட்டது. * உ. (ஶாகி) பொடிமூடுதணலாயிருந் தார். வடிவில் பசையைக்காட்டித் துவக்கிக்கொண்டு போந்து நடுக் காட்டிலே

டி.—[illegible] (என்று) [illegible] (அம்முகத்தில்) [illegible] (ஒளி) [illegible] (ஒளி) [illegible] (மணமும்) [illegible] (மாறாதே) [illegible] (பொடிமூடு) [illegible] (க) [illegible] (பொடிமூடு) [illegible] (தணலாய்) [illegible] (வடிவில்) [illegible] (வடிவில் பசையைக்காட்டி) - [illegible] (துவக்கிக்கொடுபோந்து) [illegible] (உ) [illegible] (ந) [illegible] (நடுக்காட்டில்) [illegible] (ச) [illegible] "பிரிந்து" [illegible]

(க)
(உ)
(ந) [illegible] (ச) [illegible]

உ௪.—ஸீதேநாயதநயா

வ்யா—தன்ணுவதே!

பி.—கஸ்யாணுயோஜநாயாஜ (க) “ ஓஷாகதாமே ” இதியா தோர் விஸாமாந்கமு வ்யாவாரவாவகாக (உ) * குஷிகஉதி ணிக்ஷ வ்ருக்யேந நிஷ்ணம் ஷீநவஉஜ - விஶ்லேஷாந்கமு வ்யாவாரகதவ்ருவாரூ ; கநயேதி த்ருதீயா-கஉக்தயா லெவ ஶிஷ்டவ்யாரா; வ்ருதியோமிக்வாரவகஉக்மலெஷ்வ லோத க்வவிவக்ஷயாவா த்ருதீயா. தயாவ ஸீதாகஉக்க்வாரவ ஸீதாஷேதக்வாஶ்ருயத்யாமத்ருயாகதேதிவா, கஉதயா ஸீதாவிஶிஷ்டத்யாமகதேதிவா உஸ்வரவ்வஸாந உஷி வ்ரு தீ (தன்ணுவதே) இத்யுக்ஷ. யஉா-த்ருதீயாஸஉக்தத்ருக்வஸ்ய ராஉவஊாஸஉவட்க ரஉத்யஸ்ரு ஸீத்ருதாவநூயர்; ராஉவஊஸு-(ங) “ஷமூர” இத்யதிகாரணாஸஉக்வணுஜ; கதவாவ (ச) “ரஉஜே யோமிநோ*உநஜே ஸத்யாநஹேவிதாக்ஷநி | இதி ராஉவஜே நாஉலெள வரம்பூஷாஉஸியிரோத” இதி நிரக்ஷி. (ரு) “கஜே லெஉள்யேநாஉஊஶஉநஜ”: இதி ஜாவகாக கதஉஶிஷ்டயாகதி த்யக்வாவமஉாக்ததஉரித்ருதீயா. ஷீந இத்யத்ருவஉவஷிதக்வாஷீ தாயா ஸவகஉக்வு. தயாவ ஸீதாநிஷ்வீதிவிஷயஷ்ந ஸீ தாம்த்யக்ஷவாநிதியஸஉதி விவக்ஷயா (வழிவில்) இதயாஉிகஉக்ஷதி யேயஜ. நந்-கத்ருராஉஸ்யந ஸீதாத்யாமேகதத்ருக்வஜ. (சு) “ உலெஉவஊஷ்ருதாம் கிஞ்சி ” இதி ஸீதயா ஷவிஶ்லேஷஸ்ய ஷீயஊஷ்ருதஉமுகக்வாக்ஷ ரிதயாஶஊ, ஊருஷேஷம்ஷயத ஊருஷ்கஷநாயா கநயாய்க்வாக, ஸீதாநிஷேஶேந உாயிகஉரு மாநயாவநே ராஉலெஷ்வ ஸீதாகயாமகதத்ருக்வஜ. ஸீதா யாஷ் கஉஉமுகக்வாக்ஷி - விஶ்லேஷாஉஸஷநவ்ருயக்ஷவா

(க) ஜநேஷா-வ.ஸ-க.   (உ) வா-ஸ-ங-ச-எக.

(ங) வா-ஸ-ங-ங-கஉக.   (ச) நிரக்ஷெள-உசக.

* நிதஜஉதிவாரணுரஜ.

(ரு) வா-ஸ-க-ச-உ௮.   (சு) ஸ்ரீராஉா-ஸஹ-ங௮-சஎ.

வ்யா.—க்ஷணத்தாலே ஸஹஸ்ரமெய்யாளுமல்லது இவர் தன்னை ரோவென்ன ; இவளைக் கண்டுவைத்தாலவர்தாமகலப் பெறுவரோ? (ஸீதாயாஜநயா) இவரிவளை விட்டு மானின்பின்னே போகப் பட்டன்றோ இவ்வவஸரந்தான் பிறந்தது. (கந்யாஹீந:) (க) "இறையுமகலகில்லேன்" என்கிற இவளையோ பிரிவது? (கந்யாஹீந:) ஶத்ருப்பினுடைய நிக்ரஹோபாயத்தையும் குலைத்திலரோ?

டி.—க்ஷணவைஶிஷ்ட்யஸம்ப்ரதாயா:; தத்ரைவ, (உ) "ஸமவாப்ய ஸஹித வ்யாதஸ்த:" இத்யாத்யநந்த ஶ்லோகோக்தநாதிநீ வஸிஷ்ஷாரா ஸம்வேணாஉவதாரவ்யாதஸ்தோஹ (க்ஷணத்தாலே) இத்யாதிநா. (இவளைக்கண்டு) இதி. (இவளை) இதி-வைலக்ஷண்யாதிஶயவாஶ். (தாம்) - ஶ்ரேஷ்டாவதாரஶ்ரேணீ ரித்யஸ்த:. (அகலப்பெறுவரோ)- விஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுத்வம் ஶஹதிகிரித்யஸ்த:. (௩) "தம்வேய ஶஸிதேக்ஷணா" இத்யுக்தரீத்யா ஸ்வாபேக்ஷயாஉப்யதிஶயித வைலக்ஷண்யகாயாஸீதாயா:க்ருதே, (௪) "ஶஹிஷ்ணவயா க்ஷீம்ப்ரத்யநிவேஷகவாேஸ:" இதிவ ஸ்வாநேநயஶஜ்ஞம் ந்யாயப்ய, ஸ்வாநேதராஶஜ்ஞநகேவாெகௌதிகஸிதா; தயாவதஸா வோஉநுஷிதம், தத்ராஉபிவிஶ்லேஷேஶமஶநஶக்யதாநு ஷிதிதிஸாவ:. விவரணஶ். (இவரிவளைவிட்டு) இத்யாதி. (மானின்பின்னே) இத்யாதி. கந்யா ஜீவஸ்ராஹம்ஸ்ராஹகவாண வ்யோமேணவஶாயிகஸ்ரமஸ்ர ஹண ஸஹ்வாதிதிஸாவ:. கத்ரு வஹீநவதூ. (௫) "ஓஹாஜீமதள" இதிவஹிதாக. (௬) "மதஸ்யாகஶக" இத்யாதி ஸமத்ரவிஹித கதாஶிகாஶ்ய; கந யேதிக்ருதீயாயா:-ஶ்ரேண ஆராஹேதாகவஶஸ்த:;ராஶவுஷ (௭) "பாஹிரஸ"(௮) "வ்யதிஸாநவாஸ" இத்யாத்யவமத ஞாஶ

(க) திருவாய் ௬-௰-௰.
(உ) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௬-௪௨.
(௩) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௧௬-௫.
(௪)
(௫) ஜிதந்தா-௬-௰.
(௬) பா-ஸ்த-௩-௪-௭௨.
(௭) ஸ்ரீராமா-பால-௧-௬.
(௮) ஸ்ரீராமா-பால-௧-௧௫.

வ்யா.—(அநயாஹீநம்) (க) "அநந்யாராதநக்ஷமேஷு த நாம்ஸ்யா விஹீநாம்ஶரணாய நிஶ்சிதாம்" என்று சொன்ன இவளையன்றோ பிரிவது?

(அநயாஹீநம்) (உ) "ஶ்ரியா தேவ்யா தேவஸம்ஶ்ருங்கே"

ப்ரி.—ஈஶ்வரஸ்ய ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு; தயா ஈஶ்வரஸ்ய ஸம்பந்தேந விஶிஷ்டஸ்ய வ்யாக்ருதி ஸீதயா ஸஹ தந்நாமகம் இதி பக்ஷே இதி விவக்ஷயா (மானின் பின்னே போக) இத்யுக்தம். யா து அயம் வ்யாப்தி விஶிஷ்டா; தஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய; ஸாக்ஷாத்க்ருதம், யதா - ஸீதயேத்யந்தா அநயேத்யுக்தி: - த்யாஜ்யவிரோதித்வாத் ஶரணாஸ்யகத்வ ப்ராபாஸ்வாஸ்யத்வம். தாதேநவகாம்யபிந்ஸ்யாந்து வக்தா ஶ்ரோதுஶ்ச (அநயாஹீநம்) இதி. (அநந்யாராம்) இத்யாதி. (அநந்யாராம்)-அநந்யவிஷயகாஸாதாரணம் ப்ராப்யம்; அநந்யா ஸீநஸ்த்ரீகாதீத்வாதஸ்யம். (அநந்யக்ஷமேஷு தநாம்) அதிஷயஸார நந்தாராத்மக ஸம்பந்தமந்யத்கோம். (ஸ்யாவிஹீநாம்) ஸ்யா விஶிஷ்டாம். (ஶரணாயநிஶ்சிதாம்) ஶரணம் வ்ரஜம் நிஶ்சயவதீம். (ந) "க்ரியா ஸம்ப்ராப்ய ஸம்ஸ்ய" இதி ஸக்தஸ்ய. (ச) "ஶ்ருதிஶ்சார்ணிக:" இதி க்ஷம். (என்று சொன்ன விவளை) இத்யேதத் அநயேத்யஸ்ய அர்த்தம் உக்தம். ஸதேஷ்வேகைகஸ்வைவ த்யாஜ்யஸ்ய விரோதி, கிம் தஸ்யோபாய இதி பாவம்.

ஸவ ஶாந்த்யம்ஸ்ய ஸாதிகார ஸ்வாதந்த்ர்யாதி விஶிஷ்டஸ்ய உத்கர்ஷாஸாக்ஷ்யம். அஹ தேஜோ ஸாதிகாஸ்வா உத்கர்ஷகாஸ்வாஸ்யே யேணவ்யாவஸ்தே. (அநயாஹீநம் ஶ்ரியா) இத்யாதி. (சு) "ஶ்ரேயா ஶ்ரியா ஸாரஸ்வதீ" இதி பூர்வாணாந்து வ்யாகரணாச ஶ்ரியா ஶ்ரியோ ஶக்தீவரம். தேவஸ்ய-தேவ்யா தஸ்யாநந்த. ததைவ தேவம் - ஸஹவாநு, ஶ்ரியா-ஶ்ரியா, தேவஸ்ய-தேவ்யாத தாநஸ்ய, ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டே-வ்யாப்நோதி இத்யர்த்த:. அத்ர ச (ரு) "ஸ்வத

வ்யா:—என்றும்-(௧) "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா" என்றும்-(௨) "அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா" என்றும்-எல்லாப்படியாலும் தனக்குமினுக்கமுண்டாக்குகிற விவரேயோ? விடுவது.

ப்ரி.--ஶ்ரீ: ஸ்வம் விஶேஷணஸ்ய" இதி ஶ்லோகோக்தம் நாஸ்தேயம். (௩) "ஶ்ரியோ தேவோ தேவஸ்ய' இதே த்வத்வஸ்யாஸ்ததா ஹ ஸ்யு:" இதிவ, ஶ்ருதிஶ்வாஹதீகேவலிநம், (௪) "தேவஸ்ய-தேவ்யா தாநஸ்ய, தஸ்யா ஹரணம் தயா ஶ்ரியா (௫)* ஶ்ரிய: ஶ்ரியோ மஹேஷ்வ" இதி. ஶ்ருதௌ தேவஸ்ய ஶ்ரியோவஸ்ய க்ரியாஸாதாரணஸ்யாஸ்ய ஸ்வாவதாரஸ்ய ஸ்வரூபஸ்ய தேஜஸோ வாக்யஸ்ய ஸாமர்த்யம் ஹ ணஸாமர்த்யே (அப்ரமேயம் ஹி) இத்யாஹ. "அநித்யதாயா: நித்யதேஜோநியாமகத்வ ஸாமர்த்யம். நித்யாநித்ய ஸம்யோகவி ரோதாத்" இத்யாஶங்காபரிஹாராய, நித்யயோ நியாமகாப்ரபஜ ஸம்பந்தோபாயகம் வசநஸாமர்த்யே (அநந்யா) இதி. அப்ர மேயவிஷயஸம்பந்தத்வாத்; ப்ரபாத்ருஷ்டாந்தாச்ச. தத்தத் ஸ்தாநம் (எல்லாப்படியாலும்) இதி. பரஸ்பாநுகூலவேஷண ப்ரகா ரேண த்வாத். யதா. "ஶ்ரியா" இத்யாதி ஶ்ருத்யா-ஸம்ஷாவி யா தேஜஸ்வீஹத ஸ்வ, "அப்ரமேயம் ஹி" இத்யநேந-பரா வஸ்தவநவஸாயாத் தத்தேஜோநியாமகத்வ, "அநந்யா ஹி" இத்யநேந - ஸ்வரூப நிவேஶ யஸ்மிந்யா ஸ்வரூபஸ்ய ஸாமர்த்யம் தேஜஸ்வீஹத ஸ்வாமித்வாத்; ததாஹ (எல்லாப்படி யாலும்) இதி. ஶ்ரீஸாரகாமவியத்யஸ்ய. (மினுக்கம்) - தேஜஸ் ஸ்வ. அநந்ய தேவஸ்வரூபாதிஸ்தாநஸ்வரம், நதாஹீ ஸ்வா ஸ்வர இதிவஸம்வித்து. (உண்டாக்குகிற) இத்யநேந-(௬) "தேவ தேவிஸ்ய க்ஷ: காரகவிஶக்திவிஶ்வஸ்ய" இதி ந்யாயேந, "ஶ்ரியா"

(௧) ஸ்ரீராமா-ஆர-௩௭-௧௮. (௨) ஸ்ரீராமா-ஸு-௨௧-௧௫.
(௩)
(௪)
(௫) ஶ்லோகே.
(௬) தேவ்யா-பரி-

அத.—ப்ரஹ்மா |

வ்ர.—(ப்ரஹ்மா) ஒன்றுமறியாதாராயிருந்தார்.

வ்யா.--இதி காரணத்ரயீ; ததா(க)* ஸஹயோகே த்ருதீயேதி ஸூத்ரம். விஸ்தரஸ்து ஸம்ப்ரதாயப்ரஸித்த ஏவ.

ததா(உ)"ஜ்ஞாநம் தஸ்ய ஶரணம்" இதி ந்யாயே நாஶவிஶேஷணஸ்ய ப்ரயோஜகத்வமிதி நிரஸ்தம், ததா ஶாஸ்த்ரப்ரயோஜகத்வாபாவாத் விஶேஷணஸ்ய நாஶாதி ஸாதநத்வமபி விஶேஷணஸ்ய ப்ரயோஜகம் விஶேஷணமிதி ஸித்தம் கரணத்வ ப்ரயோஜகமேவேதி, ஸர்வாதிப்ரயோஜகவ்யாஷ்டி (ப்ரஹ்மா-ஒன்றுமறியாதாராய்) இத்யாதிநா. யஸ்மாத்ப்ரஹ்மணோ ஜ்ஞாநம் தத்ஸாக்ஷாத் ஸ்வதந்த்ரம் ப்ரயோஜநாய, (ங) "ஶரணாக்ஷதிஶக்தேஷு" இதி ந்யாயே ந ப்ரஹ்மஸ்வபாவத்வம் ஸித்தம். ப்ரஹ்மாத்ய-ஸாத்யாதிஸ்திதிவிவேகி ப்ரயோஜகம் ப்ரயுஜ்யதே, விவேகவிவக்ஷயா ச (ச)"ப்ரஹ்மாஸ்வஜ்ஞஸ்ய" இதி ஸாஜ்ஞத்வம் ப்ரயுஜ்யதே. தத்ர ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வஸ்திதிர்வா ஸ்வதந்த்ரஸ்ய, ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரஸ்தாவே (ரு) "ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வதேவோ ப்ரஹ்மா ஸர்வாதிகாரீ" இத்யாதிநா, (ரு)"விஶேஷதஸ்ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வாதந்த்ர்யோபேதா ஸ்வத்ருஷ்டார; ந ப்ரஹ்மணி ப்ரஹ்மணோऽபி ஸஜாதீயத்வாத் ப்ரஹ்மஸ்வதேவதாயீநம் ப்ராப்தி" இத்யுக்தம். யத்யபி (ஏ)"ப்ரஹ்மாத்ரிவிவேகிதா" இதி ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வாதந்த்ர்யவிவேகித்வம் நிர்திஷ்டம், ததாபி ப்ரயோஜகப்ரதாநாத்விவேகிநாமிவ ஸர்வப்ரஹ்மணஸ்ஸர்வஸ்வம். த்ரைராஶிகவிவக்ஷயாத்ர

(க) பா-ஸ௰-உ-ங-கக.

(உ)

(ங)

(ச)

(ரு)

(ஏ)

வ்யா.—ப்ரஸாதமாவது-அறியாத்தனமிறே.* (ப்ரஸந்ந:) மேன்மை யுண்டித்தனை போக்கி, நீர்மை யில்லையாயிருந்தது.

டி.--ப்ரஸாதசப்தார்த்தம்.(க) "க்ரியாஸ்வநாகுலத்வம்" இத்யுக்தலக்ஷண வத்த்வேந ப்ரஸித்த்யா ப்ரஸாதவிவேகயோ: ராஜ ஜநஸக்த்யா: ப்ரவிஜ்ஞாதவ்யா:. ஸங்க்ஷேபேண ப்ரஸா தஸ்ய ப்ரதிஷ்டாஸ்ய நைவ விவேகவிரஹஸ்ய. தத் ஆஹ (ப்ரஸாதமாவது) இதி. (ப்ரஸாதம்)-ப்ரஸாதஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்; ப்ரஸாதஜந்யபோதே ப்ரகாசோவா.(உ)"தஸ்ய ஸ்வாஸ்தத்துள்" இத்யத்ர தவ அபஸ்யாதவிவ்ருதத்வாத். (அறியாத்தனமிறே) - விவேகாபாவ:க்ரியா. விவேகவிரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்திநிமித்தாஸம்பாவதக்ஷ ஸஜ்ஞாநாவஸ்தா ஸாமாநாதிகரண்யம். ப்ரக்ருதஜ்ஞாநாவபக்ஷ தஸ்ய ஸாஹசர்ய ஸாமாநாதிகரண்யம். அத்ர (க) "ப்ரஸந்ந:" (ங) "ஜகத:ப்ரஸாதம்" இதி ப்ரஸாதஸ்ய-பாதஸாம் ப்ராயேண ஸமவதி ப்ரயுஜ்யதே. பரஸ்வஜ - (ச) "ஸ்வாத்ந்நாதர:" இத்யுக்த ஸ்வபாவவிசேஷ:. பரத்வெளசீல்ய ஸமஸ்த ஸ்வரூப்ஸாம்யபி ஸந்நி; ஸௌசீல்யம்-ஸ்வப்ரயோஜநபேக்ஷ்யா ஸம்ச்லிஷ்ட ஸம்ச்லேஷ ஸ்வபாவகத்வம். அநயோஸ்து ஸர்வபாந்தர்யாதேவ ப்ரதீதிஸித்தேவாவி, பரத்வ ப்ரஸாதம் ஸௌசீல்ய வ்யவச்சேதாயம் ப்ரயுக்தித்வவிப்ராயேணா உபயுஜ்யாஹ (ப்ரஸந்ந: மேன்மை) இத்யாதி நா. (மேன்மை)-பரத்வம். (நீர்மை)-ஸௌசீல்யம். உத்தரகாண்டேவா உபஸ்ய). (ரு) "ராஜவித்யா விநீதஸ்ய" (சு) "ப்ரவாப்ரஜஸ்து கருணாம்" (எ) "ரயவர்யா ஸம்வஜத:," (அ) "ஸேநாநயவிசாரத:," (கூ) "க்ருதயக்ஞோந்யாயஜ்ஞ:," இத்யாத்யுக்த ஸ்வபாவவிசேஷாணாம்

(க)

(உ) பா-ஸு-ரு-க-ககக.

(ங) ஸஹஸ்ரநாமாயநே.

(ச) ஹாரோ-ங-கச.

(ரு) ஸ்ரீரா-ஸு-ங-ரு-கங.

(அ) ஸ்ரீராமா-அயோ-க-உகூ.

(சு) ,, ,, ,, கஉ.

(கூ) ,, ,, கூ-உசு.

(எ) ,, பால-கஅ-உசு.

வ்யா.—(ஸ்ரு ஹா:) ஆனை குதிரைகட்டவும் படையாளவும் கணக்குக் கேட்கவும் ஆயாஸம்வஹிக்கவும் கற்றுரிக்கனைபோக்கி, ஸ்ரு ணயிக்ஷத்தில் புதியதுண்டிலராயிருந்தது. (ஸ்ரு ஹா:) (க) "பெண்ணின்வருத்த மறியாதபெருமான்", (உ) "அஜாயமானோ பஹுதா விஜாயதே" என்றும். (௩) "பஹூநி மே வ்யதீதானி ஜந்மானி" என்றும். (௪) "பல்பிறவிப்பெருமான்" என்றும்.

டி.—ப்ரணயிக்ஷஸ்ய வஸிஷ்ட ராஜவித்யாவிநீதக்ஷாதி நிவாஸ நஸ்ரு ஹாக்ஷஸ்ய விஶிஷ்டாக்தி:-ப்ரணயிக்ஷஸ்ய வக்ஷோரக்ஷமுத்ர அவ்யாயேண வ்யாசஷ்டே (ஸ்ரு ஹா: ஆனை குதிரை இத்யாதி). படை-ஸேநா. (ஆயாஸம்வஹிக்கவும்கற்றார்) இத்யத்ர (௫) "ராஜவித்யாவிநீத:" இத்யாதிகஶ்லோகம் ஸூசிதம். (புதியதுண்டிலர்) ஸஶஜ்ஞாஸ நேநாநுபவிஶேஷ்ய: ப்ரணயிக்ஷஸ்ய தத்ர பூர்வம் ஸ்ருஷ்ய: ப்ரணயிக்ஷஸ்ய தத்ரானுபவிரஹித இத்யர்த்த:. "ஸ்ரு ஹா:" இத்யத்ர வ்யாதிபத்திகவிஷயகிஷ்யாம் ஸ்ருதஜ்ஞ பூஸ்வஸ்ய தீர்த்த:, ஸர்வத்ர ஸ்ருஷ்டிக்ஷநியதவ்யஸந விஶேஷாநஸிஜ்ஞாம் ஸ்ரு ஹா பஹவிவக்ஷித இத்யாஶயேநாஉஹ (ஸ்ரு ஹா:, பெண்ணின்) இத்யாதி. அத்ர (க) "பெண்ணின் வருத்தமறியாத பெருமான்" இதி, ஸம்ஶ்லிஷ வ்ரதா. யத்வா, (௬) "நிஷ்ப்ரஜ்ஞ வாசாநாம் நிஶஸ்யஸஹவாஸிநாம் வாணீகவிஶாரதாக்ஷ் கஷ்டஶோகாவிஷ்யதீ" இத்யாதிநா ராமஸ்ய ஸீதாவ்யஸநவ்யதிவஸாநஶமஸ்யதே; ததாஉபி தத்வப்ரவ்ருத்தி ஹநூமதோ ஹ்ருதயதி ஸ்வாத:. நாஉஸ்யாஸா ஷாவரஸ்க ஸ்ருஜ்ஞவிரஹ: பரீயத்த:; ததாஉபி தவிரஹஸ்ய மஹாஹ்ணீயஸ்யோ தாமரவேதஶ்விநவ்யயேணவிவ்ருணோதி, (அஜாயமான) இத்யாதிநா. யதிநிஷ்டயோரேக விஷயத்வேப்ரவதாராக, ஸஹநிவவிக்ஷ்யாயோமாக (௭) "நாஉகாரணாத்" இத்யாஸ்வப்யம்ஹண ஸ்வரஸாஸ்யரவஶி ஜ்ஞயஹோதாக க்ஷோக்ஷ

(க) நாய்ச்சியார் திரு ௧௧-௧. (உ) புருஷஸூ.
(௩) ஸ்ரீகீதா ௪-௫, (௪) திருவாய் உ-௩-௫.
(௫) ஸ்ரீராமா-அயோ-௩-௧௩. (௬) ஸ்ரீராமா-கிஷ்கி-௩௦-௧௦.
(௭) வி-பு-௫-௧-௫௧,

வ்யா.— பிறக்கிற பிறவிவெள்ளத்திலே யொருபெண்பிறவிபிறந்தா ராகிலிறேயிவ்வினையாளராய்(க) பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்து யரறிவது.

டீ.--அநேகஜந்மஸந்ததௌ, அநந்தஜந்மபரம்பராயாம் ஜந்மவாரிதிஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யே. (பல்பிறவிப்பெருமான்)-அநாதி ஸம்ஸாரே ஜந்மஸந்ததேர்ஜந்மவ்யாபாரஸ்ய ஸாதாரண்யம். (பிறக்கிற பிறவி) பாதகம் பவதீதி நிர்தேஶ:. (வெள்ளம்)-ப்ரவாஹ:. (ஒரு பெண்பிறவி) - ஸ்த்ரீஜந்ம. (பிறந்தாராகில்) - ப்ராப்தவாம்ஶ்சேத் தைத்ரீயோபநிஷதி ஸம்பத்கேவ, நாடகபாத:. அதஏவ - க்ருஷ்ணவாதேநைவ (உ) "பெண்ணுகி" இத்யுக்தே (ந) "பொரு ளேதுமில்லேன், தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தை ஏறிட்டுக்கொ ண்டு," இத்யுக்தம். அதஏவ கோத்ரப்ரஸங்கே " ஆண்பிள்ளைச் சொற்றுழ்விவையே யென்று தொடர்ந்து" இத்யுக்தம். "ஆண்பிள்ளை ச்சொற்றுழ்வி" ஸ்த்ரீவேஷதாரிபாரம்பர்ய:. அதஏவ ஸாமவேதே ஸாமவேதம் ப்ரதிபாத்ய:- (ச) "அவதாரார்த்தாய க்ருஷ்ணரூபாணவர் தேஹேஷு ஸ்த்ரீ ஸங்கே க்ருஷ்ணஸ்ய மாநஸேஷ்யோஷித்வம் ப்ராப்தம்" இதி தைத்ரீயோபநிஷதி அவதாராத்ப்ரவேஶஹ. ஸமவதாரப்ரவ்ருத்தி - (ரு) "கௌதமஸ்வரூபய தைத்ரீநாம் யோஷிதேவேஷாவதாரக:," இதி. தைத்ரீயோபநிஷதி வேஷ க்ஷேபகம். (இவ்வினையாளராய்) ஸம்ஸாரவ்யாபாரஸ்ய ஸம்ஸாரபந்தஸம்பந்தாதிகம் விவக்ஷிதம். (பெண் பிறந்தாரெய்தும்பெருந்துயர்)அதஏவ - க்ருஷ்ணவிரஹதுக்கமஸஹமாநா: ஸ்த்ரீஜந்மாஜந்ம ஸம்ஸாரே ஸம்ஸாரதுக்கம் ஏவேதி அநுபூதம் (அறிவது) - ஜாநீயாத், தத்ர ஸ்வாநுபவாத்ஸ்வாநுபவ இத்யர்த்த:

(க) திருவாய்-ரு-ச-ச.
(உ) திருமொழி-உ-எ-க.
(ந)
(ச) ஸாமவ-அ-கஉ-கஉ.
(ரு) ,, ,, ,, கரு.

[illegible]

வ்யா.—இப்படி வ்யூஹங்களாயிவர் செய்ததென்னென்னில்; (யாரயதி) "பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார், முடிந்தார்" என்று பேர்படைக்க வேண்டாவோ ?

[illegible]

[illegible] (இப்படி வ்யூஹங்களாய்) [illegible] (யாரயதி - பிராட்டியைப்பிரிந்த) [illegible] (கடலிலே புக்கார் முடிந்தார்) [illegible] பிறந்து, [illegible]

(க) [illegible] (உ) [illegible]

(ங) ஸ்ரீராம - யுத்த - ௫ - ௯. (ச)

வ்யா.—(தாரயதி) தரித்திருப்பதே!

டீ.—ப்ரகாரகக்ரியாவிஶேஷ்யகஶாப்தபோதஸ்ய நவ்யாஸம்மதத்வாத், போதகக்ரமேண போதகக்ரமஸ்ய ஔசித்யேऽபி கர்த்ராய ஸிதத்வாத், தாரயதே: ஸ்வகர்த்ருகத்வே தத்ர "தேஹம்" இத்யஸ்யா அந்வயோ அபேக்ஷிதே தேஹம் தாரயதீத்யாந்வயோऽபி ஸ்யாத், ந து "தாரயத்யாத்மநா தேஹம்" இதி; ஸமஸ்தவ்யக்தநிர்திஷ்டஸ்யாப்வ்யக்ரமஸ்ய அந்வயௌசித்யாத், ததா ந்யாஸமேவாந்வய உசித:; தஸ்மாத்-தாரயதே ரகர்த்ருகத்வம் ஸித்யதி. "தஸ்ய (க) நிவ்ருத்த வ்யாபாரஜாதோ: ப்ராக்ருதேஷு ஸம்பர்ணியமாநேஷு" இத்யநுஶாஸநவஶாத்யும். தத்ர தாரயதேரகர்த்ருகத்வம் - ப்ரதிஶப்தித ஔபசாரிககர்த்ருகத்வ ஸ்தாபகர்த்ருகத்வேந வா ஸம்பவதி. ப்ராயோத்தஸ்தாபகர்த்ருகத்வம்- (உ) "ப்ரதீபோऽஸம்பரிஷ்யதி" இத்யாதி ப்ரயோகாத், (ந) "ப்ருங்க்த ஸ்வயமேவ" இதி பாதஞ்சலாஸ்வதந்த்ரே. தத்ர (கட விகே) இத்யாதிநா ஔபசாரிககர்த்ருகத்வ ஸ்தாபகர்த்ருகத்வம் வ்யாவ்ருத்தம். (தாரயதி-தரித்திருப்பதே இதி. கர்மாநுதாரயிதாதிதி ப்ரயோகோபஹித:. அத்ர ச. தாரயதேர கர்த்ருகத்வாத் விவக்ஷாயாம் - தாரதீத்யாத்மா தேஹம் நஶ்யாதே நாபவதீதிஸ்யாத், ஸகர்த்ருகத்வாத் விவக்ஷாயாம் - ஆத்மநா தேஹம் தாரயதீதிஸ்யாத், உபயதா ந ஶோபதாத்மா தாரயதேரக ர்த்ருகத்வம் ஸகர்த்ருகத்வம்வா உபஹிதம். அகர்த்ருகத்வேந தர்ஶிதமேவ, ஸகர்த்ருகத்வேந ப்ரதர்ஶயிஷ்யதே. நநு (ச) "அவிஜீவாத்: தேஹம் தாரயதி" இதிரீத்யா ப்ராணயிஜநவிஶேஷே தேஹம் தாரயஸ்ய ஸ்தாநமஹாபவஹா இத்யாஶங்க்ய, ஸத்யம் ந தேஹம் தாரயஸ்ய ஸ்தாநமஹாபவஹா, ப்ராக்ருதே ஹேயஸாகாரேந ஸந்தேதி ப்ரதிவ்யக்த்ய

(க) வையா - கா.
(உ) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-கக-கம.
(ந) தாஹா - கு - ஸ - ச.
(ச) ஶ்ரீராமா - அயோ-ருந-நக.

உ௦.—ஜ்ஞாதே நாதேஹம்

ப்ர.—இத்தனைபோது ஸத்தையழியவேண்டாவோ?
நித்யமானஸ்வரூபத்தை யழிக்கப்போமோ? வென்ன; (ஜ்ஞாதே நா தேஹம்) நித்யமானஸ்வரூபமிருக்க, (க) "ஜ்ஞாநாத்ய ஹீதாஸ்மதோ தேஹம்" என்று-வந்தேறியான உடம்பை விடலாகாதோ?

உ.—யாவஷ்டேஹ ந பரிஹாரம் விவ்ருணோதி, (இத்தனைபோது) இதி. அத்ர ப்ரக்ருதோ நவமோ ஶ்லோகாவதாரிகா ஸம்பந்தயோக்ய ஸம்பந்தபூர்வ ஆகாரவிசிஷ்ட ஜ்ஞாநாதி க்ரியாயா பததயோ நக்வம்.

நநு கதம் ஸ்வரூபாஶ்ரயஸ்ய-(உ) "நித்யோ நித்யாநாம்" இத்யாதி ஶ்ருதி ப்ரதிபாதித நித்யத்வஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்வரூபஸ்ய ஆத்மநோ நாஶ: உபதிஶ்யதே, நித்யஸ்வரூபஸ்ய தேஹஸ்ய நாஶோ கா: ப்ரதிஷேத இத்யாஶயேந "ஜ்ஞாதே நாதேஹம் நாவலம்பதி" இதி தத்ராவதாரயந் வ்யாசஷ்டே (நித்யமான) இதி. (நித்யமான ஸ்வரூபமிருக்க)-ஜ்ஞாதிஸ்வரூபத்வாத். தஸ்மாத் ஜ்ஞாநாமேவ ஜ்ஞேயம் இதி பாவ:. (ஜ்ஞா) இதி. "ஜ்ஞாநாத்ய ஹீத" இதி - கர்மஜ்ஞாநபக்திரூபோபாயா:, "ஹித" இதி ஹேயத்வாதிஶயவாசம். தேஹ ஸம்பந்தரூபத்வாத் ஸம்பந்தஸ்ய க்ஷயமேவ ஹேயத்வஸம்பந்தோ உபாதித இதி பாவ:. ஸ்வதேஹ-ஸௌகிகவிரஹிதவ்யாப்தி:. (வந்தேறியான) ஆகந்துகமாதிரேகிணம். (உடம்பை விடலாகாதோ) - தேஹம் கதம் நவரித்யஜ்யதாம்? அத்ர, (ங) "ஷட்த்ரிம் விஶரணமத்யவஸாயதேநஷ்" இதி ஶ்ருதே ஶ்வேஷோக்தோ ஷ விஶரணாஸக்தஸ்ய உபக்ரமே ப்ரவஸாய நாஸக்தஸ்ய ஸம்பந்தத்வாத் "தேஹம் நாவலம்பதி" இத்யஸ்ய-(உடம்பை விடலாகாதோ) இத்யஸ்ய உக்தி: யத்வியாரயதி: - யாரணாஸக்தயா ஸம்பந்தத்வேநைவ ப்ரவாஹம் ப்ரயுஜ்யதே; வனவம் ஸீகதிஶு விஶரணாஸக்தஸ்ய ந ஸம்பந்தமேவ ப்ரவா

(க) ஸ்ரீவிஷ்ணு-கா-ரு-...ர. (உ) க௦-உ-ரு.
(ங) ஸா-த-ந-ஹா-ப-ஸ-ஞ.

வ்யா.—(௧) "நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்" என்று-ஸ்வரூபத்தோபாதி ரூபமும் நித்யமன்றோ? என்ன; (ராத்ரிஞ்சரதநோர்தேஹம்)

டீ.—ரூபம் வ்யஜ்யதே. வ்யாக்யாத ஏவம் உதிதோவதிஷ்டோ ஷ்யகாரணம்; ததா உபயோ நித்ய ஸஹஜ "தேஹம்" இத்ய ஸ்யாபாயதீத்யத்ர அந்வயே க்ருதாஞ்ஜலயச் சாமளவாக, ஸீதா விஶ்லேஷ நித்யாத்ஸ்வரூப ஸத்தாபி தேஹயேத்யபிகாயாம் ஊஹாக, வியோகேபி நித்யா ஸ்வரூப ஸம்பந்தவநோபி தா; தேஹாநபாயஸ்வ ஸந்தாநாம்; தத்ர ஆபி தஸ்ய ஸதோ ஆநபா யோபி ப்ரேக்ஷாவதா ப்ரயத்நேந தத்நவஸாத்ந ப்ரத்யேகா நந்தி ததிதி ப்ரக்ஷிப்த ஸ்வரூப விஶேஷ; அநந்யதாதேவி ஶேஷ்யாயதி ரக்ஷ்யதயாபி வ்யாக்யாத, அவஸீதத்வ ஸகலகதயேதியேய்யம். "க்ருதஜ்ஞேநா தேஹம்" இத்யாத்ஸம்பந்தஸ்ய ஸம்பந்தப்ராயகாக, தஸ்ய ப்ரஹ்மவிஷய தாவத்தேஹகமேவ ப்ரக்ருதி யதிரிக்தம் ஜ்ஞாநவாதிகாக, வேதாந்தேஷு ஸ்வரூபமேவ விக்ரஹ வக்தவ்ய தேந விலக்ஷண மித்யாக "ஜ்ஞாநாநந்தமயம்" இத்யாதி கரணாத்த. நநு-ஸ்வரூபாதிரேகிணம் நித்யாபிப்ராயோஜகம், கிந்து நித்யக்வசிதேவ, தஸ்யாபி "நித்யாக்ருதிதரம்" இத்யாதிவசநாத் விரோதகாலேநேஷ்டம் தத்ரவஷ்டிதி வேத, ஸாத்ஸ்ய நித்யஸ்ய விக்ரஹஸ்யாத்யாம். அவதார விக்ரஹஸ்ய நித்யஸ்யாத்யாம் தோபேத்ய நித்யேஷ்டி ப்ரதாவபிஷாய ரூபவேணாத வதாஞ்ஜலி யோவேந "க்ருதக்நோ தேஹம் நாபவஸீதி" இத்யேதேவதாவ தாயது வ்யாக்யேஷ (நித்யம்) இத்யாதிநா. (ஸ்வரூபத்தோபாதி) இதி. ப்ரத்ய நித்யஸம்ப ஸம்ஸ்காரஸம்பந்தாய உக்தம். (நித்ய மன்றோ) இதி-த்விதீய நித்யஸம்பந்தாயம். (ராத்ரிஞ்சரதநோர்தே ஹம்) இதி. அத்ர-பதேத்தஸம்பந்தஸ்ய ஸம்பந்தப்ராய காக, ராத்ரிதஸ்யா ஊவ தாவ விக்ரஹாவஸ்ஜ வாவகக்காக, ஸ்வரூ

வ்யா.—அப்ராக்ருதமான ஶரீரத்தைச்சொன்னேனோ? *(க) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்தபடியை விட்டாலாகாதோ? (ஶுத்தோதேஹ:)

டி.—பூர்வஸ்யாபி தத்த்வவ்யாக்யாதஸ்ய அர்த்தஸ்யாவிஷ்காராய, தத்த்வவ்யாக்யாதஸ்ய தேஹஸ்ய தாத்ருஶாகாரவிக்ரஹஸ்ய நித்யஶுத்தஸத்த்வமயத்வமாஹ (அப்ராக்ருதமான ஶரீரத்தை) இதி. பரமாகாஶேஷு விக்ரஹஸ்யதேஶ:. (ஆதியம் இத்யாதி) (ஆதியஞ்சோதியுருவை) ஆத்யம் ஜ்யோதிர்மயம் ரூபம், (அங்கு) அங்குப்போல் - தத்ரைவேத்யர்த்த:. (இங்கு) லீலாவிபூதௌ, (வைத்து) ஸ்தாபயித்வா. இதம் - (உ) "ஸநாதநாநாம் தாராணாம் நிதாநம் பீஜமவ்யயம்" (௩) "ஸ்வேச்சயா ஶக்திரூபாணி தத்ர தத்ர ஜநார்த்தந" இத்யாதிஷு பரவ்யூஹவிக்ரஹவிபவாதீநாம் ஸாம்யாதி தத்ரேஷாம் ஸாதிக்யமிதி வக்ஷ்யமாண வ்யாக்யாநம், (௪) "ஸ்வேச்சாநித்யாஶ்ரிதாஶ்ரிதாப்யுதேஹஸ்ய தேஹாத்மந:" இத்யாதிப்ரமாணாநுஸாரேண, ஸர்வேஷாமபி ஸமஸ்தவிக்ரஹாணாம் நித்யத்வேவ, ப்ராதுர்ப்பாவ: பரம்ஸ்யாதிதி பக்ஷோ நிர்த்தேஶ்யாத் வ்யத்யாஸாத் ப்ரகரணாநுரோதாத் உபாத்த:. நநுஹி தயாபி ஶரீரத்வாத் காரணஶுத்தம்ஶாத்ஸ்ய மஹத்வாபஹதி த்வாபஜ்ஞாத், (௫) "பராயீநாஞ்சிந்தயஸ்யபர:" இத்யுக்த்யா, பராயீநாயாஶ்ஶரீரத்வாத் காரணஜந்யோஷ:, ஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேஹத்வாத் காரணம் தோஷ இதி பரிஹாரஸ்ரமேணாதம்யார்த்ரம் வக்ஷ்யமாணத்தே (ஶுத்தோதேஹ:) இதி. கத்ருவ-தேஹஶப்தஸ்ய ஸர்வஶப்தேவ ஸர்வஶப்தோநாம், ஸத்த்வவ்யாக்யாதஶப்தோ பரிதாஶாம் நிரவதிகஸர்வஶ்ரய ஸ்வாஶ்ரயாபாயக்கவஸ்ய "தேவஸ்தத்வவிதத்த்வவயிதே" இத்யாதாவாநந்தவாக்யவாக், கத்ருவ உவி "ராதோதேஹம் நாடவஸித்" இதிஶப்தேந-தேஹோபராதி

(க) திருவாய்-௩-௫-௫. (உ)

(௩) ஸ்ரீவிஷ்ணு-௬-எ-எக. (௪) (௫) ப-ஸூ.

வ்யா.—தாமொருபிராட்டியாய், (௧) "பாராயீநாஸ்வஸ்யஹார்த்தா:" என்றும் · (௨) "மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே" என்றும்-பாரதந்த்ர்யமாய் நோக்கி யிருக்கிறாரோ? தம்மதான உடம்பைப் போகவிட்டாலாகாதோ?

ப்ர—நிரவதிகஸம்பந்தஸ்ய ஸ்வஸ்வாமிபாவஸ்யோபேதத்வாத் தஜ்ஜத்வோக்தி:-ஸ்வாதந்த்ர்யேண பாரதந்த்ர்யம் ஶமயதி; ஸமய-'ஜ்ஞாநேந தேஹம்' இத்யஸ்ய-ஜ்ஞாநீயமேவ தேஹம், நதாஸ்த்ரீணாமிவ பாரகீயமித்யர்த்த:. ததா ச - ஸீதாயா, ஸ்வாதந்த்ர்யாநாதிகாரஜத்வாபாவேநார்ஹம், (தாம்) ஜத்யாதி. (தாம்) ஸ்வதந்த்ர:. (ஒருபிராட்டியாய்) தத்பத்நீ பாரதந்த்ர்யஸ்யார்த்த:. "பாராயீநா:" இதி-பாரார்த்தா:, பாரதந்த்ர்யமேஷ்யத்யர்த்த:. "ஸஹார்த்தா:" இதி ஶ்ரியோபி ஸஹ ஹ இதிவத். (மாயும்) இதி-ஸயத்ர-த்ரிவேதா நிஷ்க்ருஷ்டவர்ண:. ப்ரபந்தாவஸ்யாக்தஸ்ய ஜந்மத ஏவம் ஶரணஸ்ய கதர்வஸ்தாம் ந ஜாநாதீத்யர்த்த:. (பாரதந்த்ர்யமாக) பாரதந்த்ர்யமேயாக; (நோக்கியிருக்கிறாரோ) ரக்ஷதிகிம். நந்வோபீ நாத்யக்காஶ்ரயேண ந, கவலாஷந விபரீதத்வ ரக்ஷணமேவ யுக்தமிதிபாவ:. (தம்மதான) தம்மதேயான. பாரார்த்தாரஹித ஸ்வார்த்ததாயாந்த்ர்த்த:, நந - தேஹவஶ்யம் ஶக்யம்; (௩) "நதேரவப்-கவிதா ஸ்தாநாம்" இதி ப்ராணபலே ந ஸமவஜ்ஞவ்யஜ்ஞஜவிஶ்ருஹஸ்யாஷ்ஷீதாயா கார்யம ந ஸீதாவதேவ பாரகீயஸ்ய த்யாமா யோமாதித்யாஶக்யம், ப்ரப்ரயோஜநைக ப்ரயோஜநகஸ்ய ப்ரப்ரயோஜநேநாப யாநாஸாவேஷி த்யாமஸ்யவஸ்யயத்தமேஷி த்த்யாமாகரணம் மஹார்வஹமேவேதி ப்ரிஹாரஹார்த்தஞ்ஜம் வக்தவ்யாஹத்த (ஜ்ஞாநேந தேஹம்) இதி. கத்ர, ப-(௪) "உபயாய ஸஞ்ஜந்தஸ்ய" (௫) "ப்ராணோஹ்யாஸ்வி மரீயஸீம்" (௬) "கிஜ்ஜாள ஸவதப்யஸிதா" (௩) "ஸக்தாநாம்கம்"

---

(௧) ப-ஸ்வ. திருவாய்-௫-௪-௩. (௩) ஜிதந்தாயாம்.
(௪) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௨௧-௧௬. (௫) ஸ்ரீராமா-கிஷ்கி-௨௭-௩௧.
(௬) ஸ்ரீராமா-பால-௩௧-௪.

௨௭.—நஶோகே நாவஸீத³தி॥

வ்யா.—(ஶ்ரீஜநகராஜந்) இதுதான் தம்மதோ? (௧) "ஜநகாநாம்" என்று பிறந்தன்றோ? பிறருடம்பை யென் செய்யச் சுமக்கிறார்?

அவர் செய்வதென்? முடிக்கைக்குக் கருவியில்லையாகி லென்னை? (நஶோகே நாவஸீத³தி) ஶோகமிருக்க வேறு கருவி வேணுமோ?

டீ.—அத்ராத்³யமப⁴க³வத்ஸம்ஶ்ரித பாராகர்யா வஸிஷ்டோ²பாயக்ஸா த்³ராவிட³ஸ்ய, தத்ஸம்ப³ந்தி⁴வ்யாஹ்ருதாநாம் த்வஸம்ப³ந்த⁴ஸ்யாஸம்பி⁴தத்வமவா வஸிஷ்டா²பரம்ஸாக, தத்ஸம்ப³ந்தி⁴வ்யாஹ்ருததே³ஹபர்யவஸாநமத்ரோபதே³ஶ பரித்யாக³யேந வ்யாசஷ்டே (இதுதான் தம்மதோ) இதி. (இதுதான்) - தே³ஹ இத்யர்த²:. (என்செய்ய) - கிமர்த²ம் ஸாத⁴யிதும். (சுமக்கிறார்)-தா⁴ரயதி. கேந ந தா⁴ரயேத³ஸ்ய கிம் ந ப்ரவ்ருத்தம்; "ஶ்ரீஜநகராஜஸ்ய" இத்யஸ்ய - அஸ்யைதேநிர்தே³ஶேந ஸம்யக்³தா³நஸ்ய இதிபா⁴வ:. அத்ர - (௨) "ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திமாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா" இத்யாத்³யநுஸந்தே⁴யம்.

நநு-ஸீதயா (௩) "விஷஸ்யதா³தா ந ஹி மேऽஸ்தி கஶ்சித் ஶஸ்த்ரஸ்ய வா வேஶ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய" இதி-ஶஸ்த்ராத்³யுபகரணாபா⁴வாத், விஷீத³தா தே³ஹத்யாகோ³ ந க்ருத:, ததா² ச தேநாபி உபகரணாபா⁴வாதே³வ தே³ஹாவஸாநம் ந க்ருதமிதி ஶங்காயாம் 'நஶோகே நாவஸீத³தி' இத்யேதத³வதாரயதி, (அவர்) இத்யாதி³நா. (கருவி)-கரணம். பரிஹாரஸ்தா²நகம் ஸார்த²(ஶோகமிருக்க) இத்யாதி³நா. அத்ர "ஶோகேந" இதி த்ருதீயாயா: கரணத்வமர்த²:, ததா² ச-ஶோக கரணக தே³ஹ கர்த்ருகாவஸாநம் நகரோதீதியத் த்³ருஷ்டாந்தத்வாதிதி யோஜநா. த்ருதீயார்த²கரணத்வ கர்த்ருவ்யாபாராயீநத்வஸ்ய அபி ப⁴க்ஸாத் ததா³வே மஹர்ஷேர்வ்யவஸ்தி². கரணத்வஞ்ச அபி க்ரியாநிஷ்ட² வ்யாபாரவத்வம்-தஸ்ய கர்த்ருநிஷ்டா²நாபாவ்யயாத் இதிபா⁴வ:. நநு,

---

(௧) ஜிதந்தாயாம். (௨)

(௩) ஸ்ரீராமா-ஸு-௨௮-௧௭.

𑌵𑍍𑌯𑌾.—(𑌨 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿) (௧) "𑌶𑍋𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" என்று-

---

𑌟𑌿.—(௨) "𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑌮𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂, 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑍋𑌕𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 (௩) "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵, 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯. (௪) "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍇𑌵𑌲 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵. [illegible] (௫) "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃, (௬) "𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible]. [illegible] (𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨) 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾. 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌶𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌂 [illegible] (𑌶𑍋𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 என்று) 𑌇𑌤𑌿. [illegible] (௭) "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 [illegible]. "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] (௮) "[illegible]" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 [illegible] 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 (௯) "[illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible].

---

(௧)
(௨) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾-𑌸𑍁-
(௩) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾-𑌸𑍁-௬௭-௩௬. (௪) 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾-𑌸𑍁-௩௫-௪௪.
(௫) ,, ௬௫-௨௫. (௬) ,, ௬௬-௧௰.
(௭) 𑌪𑌾-𑌸𑍂-௨-௧-௭௨. (௮) 𑌪𑌾-𑌸𑍂-௨-௧-௫௬.
(௯) 𑌹𑌾-𑌵𑍈-௬.

சரமஶ்லோக வ்யாக்யா — டிப்பணீ.

வ்யா.—ஶோகமாகிற பெருநெருப்பிருக்க, வேறுகருவிவேணுமோ?

பெரியவாச்சானபிள்ளை யருளிச்செய்த

சரமஶ்லோகவ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

டி.—ஸஹாநாம் வ்ருத்திவிஶேஷபரத்வநிர்ணயாய, ப்ரயுக்தாம் ஶ்ருதிம் ஸஹாநந்தராயேநாக்நி ஸஹஸ்ய தாஹகாக்நிவாசகம் நிஶ்சித்ய இத்யாஶயேநாஹ, (பெருநெருப்பு) இதி. ஶோகாக்நிரிதி பாடம். ப்ரயுக்தி ஶப்தேந ப்ரஸித்தக்ருத்க தாஹ வ்யாபாரஸ்ய (க) "நிதாகஜீவநௌ" இத்யுக்தஶாபஹ்ந ஶோகா உபாய ... ணஸ்ய தாஹப்ரகஷ்டஸ்ய விலக்ஷணாஸ், தத்ராஹ்ந ஸ்வ... ஸ்ய ந ப்ரக்ருதஶோகாத்மகஸ்வ... பேக்ஷணாஸ், பரிணாமோபேக்ஷிதவ்யயம். (உ) "விஷயஸ்ய தாஹ... வ்யாஜ்ஞம் விஷயஸ்யஸ | பாடம்" இதி, (உ) "பரிணாம: க்ரியாஸ்ய ஶ்ருதிஷ்டவிஷயாத்மநா" இதி வ பாடபரிணாமஶ்யாமலக்ஷணம் போஜ்யம். ஸத்ர ப்ரஸிதாக்நிஸாயாரணாயா ஸஸ்யாவத் தாயாவா ஶஹஸக்தஶ்லோகேஸ்வாஸ; ஶோக ஸதேந-ஸவஸா ஶநாந்யோநாவஸ்திபாஸ்ய ஸாமஸ்யாநாப்ஹீதேந "ஜேஸ்யாமாஸ்மிநேகதேஶஸ்வாஸ" இதி ந்யாயேந தாஹஸக்திப்ரகஷ்டாவத்ஷ ஶோக போத்யாவவக்தே:(பெருநெருப்பு)இத்யுக்திஸ்ஸ்யம். கருவியில்லை யென்னப்போமோ இத்யந்தஸ்ய (வேறு கருவிவேணுமோ) இத்யுக்த்யா-ஶஸ்த்ரீநாம் ஶோகாபேக்ஷா, நதஶோகஸ்ய தபேக்ஷித்வந்யதே. (வேணுமோ) இத்யாகாரேண - ஷயஸ்ய: ப்ரஸித்த இதிவ்யஜ்யதே. "ஸதி ப்ரஸதே ப்ரதிஷேய:" இதிந்யாயேந "ஶோகேநாவஸீததி" இதி வ்யாக்யாநவாதபாடயா ப்ரஸக்த்யா ப்ரஸித்தஸத்வ்யத இதிபாவ:. ஸநயாவ ஶிஷ்டமஹாயா- ஸீதாயாஶ்வெளக்ஷண்யாதி

(க) (உ) ஸாவஷ்யாநந்த-

𑌟𑍀.—[illegible]

𑌶𑍍𑌲𑍋॥ [illegible] ॥௧॥ [illegible] ॥௨॥ [illegible] ॥௩॥ [illegible] ॥௪॥ [illegible] ॥௫॥ [illegible] ॥௬॥ [illegible]

𑌇𑌤𑌿॥ [illegible] ॥௭॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑌰𑌿𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾,

𑌚𑌰𑌮𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍀 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஷட்³த³ர்ஶநீ.

ப⁴க³வத³வதாரமான ஸ்ரீவேத³வ்யாஸப⁴க³வான், வேத³ஸம்ப்ரதா³யத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்து, வேதா³ர்த்த²நிர்ணயார்த்த²மாக ஸ்வஶிஷ்ய ஜைமிநிமுக²த்தாலே கர்மகாண்ட³ தே³வதாகாண்ட³ங்களையும் ஸ்வயமேவ ப்³ரஹ்மகாண்ட³த்தையும் நிர்மித்தான். அதில், ஸகலதே³வதாஸார்வபௌ⁴மனாய் ப்³ரஹ்மஶப்³த³வாச்யனான விஷ்ணுவே ஸாக்ஷாத் பரம்பரயா வா ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யனென்றும், கர்மஸ்வரூபபே⁴த³ தத்³ரூபாதி³கள் இன்னவென்றும், தே³வதாஸ்வரூபபே⁴த³ ஸாத⁴நாதி³கள் இன்னவென்றும் கர்மகாண்ட³ தே³வதாகாண்ட³ங்களிலே சொல்லிற்று. கர்மாங்க³தே³வதைகளுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யவிக்³ரஹாதி³களில்லையென்றும், ஜீவாதிரிக்தபரமாத்மா இல்லையென்றும், கர்மஜந்யாபூர்வமே ஃபலஸாத⁴நமென்றும், ஜக³த்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம்; ஸ்ருஷ்டிப்ரளயங்களில்லையென்றும், மந்த்ரார்த்த²வாதா³தி³ஶப்³த³ரூபமே தே³வதையென்றும், தே³வதையும் தத³திரிக்தஸாத⁴நாதி³களுமில்லையென்றும், ஸர்வஜ்ஞனில்லையென்றும், இத்யாதி³களை கர்மாதீ⁴நரான ஶாப³ரபா⁴ஷ்யகாராதி³கள் வ்யாக்²யாநித்தார்கள். இவ்வர்த்த²ங்கள் ஸர்வஜ்ஞரான வேத³வ்யாஸப⁴க³வானுக்கு அநபி⁴மதங்களாகையாலே ஜைமிநிப⁴க³வானுக்கும் அநபி⁴மதங்களென்று ஶ்ரீபா⁴ஷ்யாதி³களிலே ப்ரதிபாதி³க்கப்பட்டது. ப்ரக்ருதிபுருஷகாலவிஶிஷ்டமாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்³யநந்தகல்யாணகு³ணாகரமாய், புருஷோத்தம நாராயணாதி³ ஶப்³த³வாச்யமான ப்³ரஹ்மமே உபாதா³நநிமித்த ஸஹகாரிரூபமான த்ரிவித⁴காரணமென்று சொல்லி, இந்த ப்³ரஹ்மகாரணவாத³த்திலே மதாந்தரங்களுக்கு, த³ர்ஶநாந்தரங்களிலே ப்ரகாராந்தரேண காரணவாத³ப்ரயுக்தமான ஶங்காஶதங்களும் ஜநிக்குமென்று த³ர்ஶநாந்தரங்களையும் ப்³ரஹ்மகாண்ட³த்திலே நிரஸித்தது.

அந்யாயா: - கபிலவைஶேஷிக தஜ்ஜ கணாத³ஸௌக³த ஜிந பஶுபதிகளுடைய மதங்கள்.

ஷஷ்டபரிச்சேதம்.

ஸாங்க்யமதம்.

அதில் காபிலமதத்திலே, ப்ரக்ருதியும் புருஷனும். ப்ரக்ருதியாவது - ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுகளின் ஸாம்யாவஸ்தையுமாய், அசேதநையுமாய், மஹதாதி த்ரயோவிம்ஶதி தத்வங்களுக்கும் காரணமாகையுமாய் இருக்கும். இதுதான், படத்துக்கு தந்துபோலே அசேதநமான ஜகத்துக்கு ஸாரூபமான காரணம் வேண்டுகையாலே அநாதிநிதநையாயிருக்கும். புருஷன் - சேதநரூபனாய், நிஷ்க்ரியனாய், ஸர்வகதனாய், ப்ரதிஶரீரம் பின்னனாயிருக்கும். ப்ரக்ருதி புருஷர்களுடைய அந்யோந்யாத்யாஸ ப்ரமத்தாலே ஸம்ஸாரம்; பேதஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷம். இந்த ப்ரக்ருதி சேதநாபேக்ஷமாயிருக்கும். க்ஷீரம் தயியாகிறாப்போலேயும், வர்ஷஜலம் இளநீராகிறாப்போலேயும், தானே பரிணமிக்கக்கடவதாயிருக்கும். காந்தஸந்நிதியிலே லோஹத்துக்கு விகாரமுண்டாகிறாப்போலே இதுக்கும் விகாரங்கூடும். அந்தனுடைய கமநஶக்தியாலும், பங்குவினுடைய ஜ்ஞாநஶக்தியாலும் கமநப்ரவ்ருத்திபோலே சேதநஸ்வரூபனான புருஷனுடையவும் கர்த்ருத்வஶக்தியான ப்ரக்ருதியினுடையவும் ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியுண்டாமென்னும் காபிலமதம்.

ஸாங்க்யமதகண்டநம்.

இது அநுபபந்நம்.—சேதநஸஹகாரமில்லாத அசேதநத்துக்கு கார்யகாரித்வங்காணாமையாலே. ஸத்வாதிகுணாஶ்ரயமல்லது ஸத்வாதிகுணஸாம்யம் ப்ரக்ருதியென்கை ஶாஸ்த்ரவிருத்தம். பங்குவுக்கு தர்ஶநமும் அந்தனுக்குக் கமநமும் காதாசித்கமாகக் கூடும். காந்தத்துக்கு லோஹஸாமீப்யம் காதாசித்கமாகக்கூடும். புருஷன் நிஷ்க்ரியனாகையாலே காதாசித்கவிஶேஷங் கூடாமையாலும், ஸந்நிதானம் நித்யமாகையாலும், நித்யஸம்ஸர்க்கமும் மோக்ஷாபாவமும் ப்ரஸங்கிக்கும். க்ஷீராதிகளையும் பரமாத்மாவே பரிணமிப்பிக்கையாலே அது த்ருஷ்டாந்தமாகாது. அசேதநம் காரணமாகில் ஸ்ருஷ்டிப்ரளயவ்யவஸ்தை கூடாது. இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லிற்று.

பாதஞ்ஜலமதம்.

பதஞ்ஜலிமதத்தில், ஸ்வதந்த்ரப்ரதாநம் உபாதாநகாரணம், ஈஸ்வரன் நிமித்தகாரணம், தத்வஜ்ஞாநபூர்வயோகம் மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லிற்று.

பாதஞ்ஜலமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—ப்ரக்ருதிபுருஷஸம்ஸர்க்கமே ஜந்மகாரணமென்றும், ஜீவபரஸ்வரூபஜ்ஞாநோபாஸநம் மோக்ஷஸாதநமென்றும் வேதம் ப்ரதிபாதிக்கையாலே வேதவிருத்தமான பதஞ்ஜலிமதமும் நிஸ்ரேயஸார்த்திகளுக்கு அநுபாதேயமென்று சொல்லிற்று.

வைசேஷிகமதம்.

கணாதமதத்தில், ஸ்வதந்த்ரஜீவாத்ருஷ்டஸஹிதங்களாய் அநந்தேஸ்வராதிஷ்டிதங்களான ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்கள், த்வ்யணுகாதிக்ரமேண ஜகதாரம்பகங்கள் என்று சொல்லிற்று.

வைசேஷிகமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம். தந்துக்கள்முதலானவை ஸாம்ஸங்களான ஷட்பார்ஸ்வங்களாலே அந்யோந்யம் ஸம்பந்தித்து படாதிகளை ஜநிப்பிக்கிறாப்போலே பரமாணுக்களும் த்வ்யணுகாதிகளை ஜநிப்பிக்கில் ஸாம்ஸத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அநவஸ்தை வரும். பரமாணுக்கள் நிரம்ஸங்களாகையாலே ஸஹஸ்ரபரமாணுஸம்யோகத்திலும் ஏகபரமாணுவோடே அவிசேஷமும் ப்ரஸங்கிக்கும். பரமாணுக்கள் ரூபரஸாதியுக்தங்களாகில் படாதிவத் அநித்யத்வாதிகளும் ப்ரஸங்கிக்கும். அவை ரூபாதிசூந்யங்களாகில் கார்யங்களும் ரூபசூந்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்கும். அநாதநத்தினாலே ஸம்ஸர்ஜநஸாயிக்கில், க்ஷாமாமாதிவத் அநவஸ்தாதிகள் ப்ரஸங்கிக்கும். இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்ட.

ஷஷ்ட: பரிச்சேத:.

ஸௌகதமதவிசாரம்.

ஸௌகதமதந்தான், வைபாஷிக ஸௌத்ராந்திக யோகாசார மாத்யமிகராகிற சிஷ்யர்களுடைய பாகபேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருக்கும்.

அதில் வைபாஷிகன், ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்களான வஸ்துக்கள் க்ஷணிகங்களென்று கொண்டான். ஸௌத்ராந்திகன், க்ஷணிகங்களான அவை ப்ரத்யக்ஷங்களன்று; கிந்து ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாந்யதாநுபபத்த்யா அநுமேயங்களென்று கொண்டான். யோகாசாரன், ஜ்ஞாநாதிரிக்தங்களான வஸ்துக்கள் முதலிலேயில்லை; ஜ்ஞாநமாத்ரமே யுள்ளது; அதுவும் க்ஷணிகமென்றான். மாத்யமிகன், ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞேயமுமாகிற ஸர்வமுமில்லையென்று கொண்டான்.

வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமதங்கள்.

இவர்கள் நால்வரிலே ப்ரதமத்விதீயர்கள் பார்த்திவாதிசதுஷ்டயங்களான பார்த்திவபரமாணுக்களும், ரஸஸ்வபாவங்களான ஜலபரமாணுக்களும், ரூபஸ்வபாவங்களான தேஜ:பரமாணுக்களும், ஸ்பர்ஶஸ்வபாவங்களான வாயுபரமாணுக்களும் ப்ருதிவ்யாதிபாவேந ஸங்காதங்களாகின்றன. அவற்றில்நின்று ஶரீரேந்த்ரியவிஷயபாவங்களான ஸங்காதங்களுண்டாகின்றன. அவற்றில் ஶரீராந்தர்வர்த்தியான க்ஷணிகவிஜ்ஞாநஸந்ததியே ஆத்மாவென்று கொண்டிருக்கிறதென்று கொண்டார்கள்.

வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம். க்ஷணத்வம்ஸிகளான பரமாணுக்களுக்கு ஸங்காதாரம்பவ்யாபாரமும், தத்ஸத்பாவக்ஷமான ஸங்காதஸாதகமும், தத்ஸத்பாவக்ஷமான ஜ்ஞாநவிஷயத்வமும், தத்ஸத்பாவக்ஷமான ஸ்நாநாதிவ்யவஹாரவிஷயத்வமும் கூடாதாகையாலே ப்ருதிவ்யாதிஸங்காதங்களும் தஜ்ஜாதங்களான ஶரீராதிஸங்காதங்களும் ஸித்தியாது. க்ஷணிகங்களிலே ஸ்திரத்வாபாஸியாகிற அவிவேகியா

லே ராகா³தி³கள், ராகா³தி³களாலே விஜ்ஞாநம், விஜ்ஞாநத்தாலே வித்
தைதங்கள் ப்ருதி²வ்யாதி³ ரூபவேத³ஷட்கம், அவற்றில் நின்
றும் இந்த்³ரியஷட்கம், அவற்றில் நின் ஸ்பர்ஶ காயம், அதில்நின்றும்
வேத³நாதி³கள், த்ருஷ்ணா ப்ரவ்ருத்த்யாதி³களென்கிற சக்ரபரிவர்த்தி
நடக்கிறதென்று கொள்ளில், அஸ்தி²ரஸ்தி²ரபக்ஷமும் தந்நிமித்த
ராக³த்³வேஷாதி³களும் ஸந்தாநத்திநுடைய ஸங்கா⁴தபா⁴வத்துக்கு
ஹேதுவாகமாட்டாது. ஶாஸ்த்ரமெயிலே ரஜதபக்ஷிக்கு ஶாஸ்த்ர
காரஸங்கா⁴தபா⁴வ ஹேதுத்வமில்லையே; யாவனொருவனுக்கு க்ஷணி
கத்வபக்ஷிபிறந்தது, அவனப்போதே நஷ்டனாகையாலே அத்தாலே
யாருக்குராகா³தி³களுண்டாம். உத்தரக்ஷணோத்பத்திகாலத்திலே பூர்
வக்ஷணம் விநஷ்டமாகையாலே அது உத்தரக்ஷணத்துக்கு ஹேது
வாகமாட்டாது. அபா⁴வமே ஹேதுவென்னில், அது ஸர்வத்ர
ஸமாகையாலே ஸர்வமும் ஸர்வத்திலே யுண்டாக ப்ரஸங்கி³க்கும்.
ஆத்மவஸ்து க்ஷணிகமாகில் முன்கண்டதை நானே இப்போது
தொடுகிறேன் இத்யாதி³ வ்யவஹாரமுங் கூடாது. க்ஷணிகத்வத்திலே
அர்த்த²க்ரியாகாரித்வமும் விருத்³த⁴மாகமாட்டாது. ப்ரத்யக்ஷஸ்தி²ர
த்வவிருத்³த⁴மாம். ஸ்தி²ரமான ஶஶவிஷாணம் அர்த்த²க்ரியாகாரியன்
றே; இத்யாதி³ தூ³ஷணங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது.

அவ்விருவரில் ஸௌத்ராந்திகனுக்குள்ள விஶேஷம்.

ஸௌத்ராந்திகன், ஜ்ஞாநகாலத்திலே அர்த்தா²வஸ்தா²நம் ஜ்ஞாந
விஷயத்வஹேதுவன்று; கிந்து ஜ்ஞாநோத்பத்தி ஹேதுத்வமே ஜ்ஞா
நவிஷயத்வமாகிறது. ஜ்ஞாநத்திலே ஸ்வாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து
நஷ்டமான அர்த்த²ம் ஜ்ஞாநக³தமான நீலாத்³யாகாரத்தாலே அநுமி
க்கப்படுகிறதென்று கொண்டான்.

அதுக்கு தூ³ஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—அர்த்த²ம் நஷ்டமானபின்பும் ஜ்ஞாந
த்துக்கு அர்த்தா²காரத்திலே ப்ரமாணங்காணாமையாலே, ஆகையாலே
ஜ்ஞாநத்துக்கு வைசித்ர்யம் அர்த்தா²வஸ்தா²நத்தாலே கொள்ளவே
ணும். இத்யாதி³ விஸ்தரேண சொல்ல...

யோகாசாரமதம்.

யோகாசாரன், ஜ்ஞாநவைசித்ர்யம் அர்த்தவைசித்ர்ய ப்ரயுக்தமன்று, ஜ்ஞாநங்கள் ஸ்வயமேவ விசித்ரங்களாயிருக்கும் இத்யாத்யர்த்தங்களைக் கொண்டான்.

யோகாசாரமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவுக்கு அர்த்தவிசேஷவ்யவஹார ஹேதுவாக ஜ்ஞாநோபலப்யமாந மாகையாலே. "நாணிக்குடத்தை யறிகிறேன்" என்று க்ரியாகர்மபாவத்தாலே பரஸ்பர ஸித்தமாக ப்ரத்யக்ஷத்ருஷ்டங்களான ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்களில் ஜ்ஞாநமாத்ரம் பரமார்த்தம் என்கிறது ஸர்வலோக ப்ரத்யக்ஷ விரோதம். இன்னமும், ஜாக்ரத்தசையில் ஜ்ஞாநங்கள் ஸ்வாப்நஜ்ஞாநங்கள்போலே விஷயசூந்யங்களென்றுஞ் சொன்னான். இதுவும் அநுபபந்நம்.—ஸ்வாப்நஜ்ஞாநங்களுக்கு உத்தரத்ர பாதகப்ரத்யயங்களிருக்கையாலே அவற்றுக்கு விஷயசூந்யத்வங்கொள்ளலாம் ஜாக்ரஜ்ஜ்ஞாநங்களுக்கு அப்படி உத்தரத்ர பாதக ப்ரத்யயங்களில்லாமையாலே விஷயசூந்யத்வங்கொள்ள வொண்ணாது. அப்படி ஸர்வஜ்ஞாநங்களுக்கும்விஷயசூந்யத்வங்கொள்ளில், விஷயசூந்யத்வஸாதகாநுமாநரூப ஜ்ஞாநத்துக்கும் விஷயசூந்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ஜ்ஞாநங்களுக்கு விஷய சூந்யத்வம் ஸித்தியாது. இந்த அநுமாநஜ்ஞாநத்திலே விஷய சூந்யத்வ மில்லையாகில் ஜ்ஞாநத்வ ரூபஹேதுவுக்கு அநைகாந்த்யம்வரும். இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது.

மாத்யமிகமதம்.

மாத்யமிகன், ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ப்ரியசிஷ்யன்; மாத்யமிகமதமே ஸர்வமதத்துக்கெல்லை. மாத்யமிகமதத்திலே விஜ்ஞாநமும் பாஹ்யார்த்தங்களுமில்லை. சூந்யமே தத்வம்; அபாவாபத்தியே மோக்ஷம். எங்ஙனேயென்னில், ஹேதுஜந்யமான ஸத்தத்வமென்ன வொண்ணாது; உத்பத்தியை நிரூபிக்கக்கூடாமையாலே. அதாவது—ஸர்வமே ஸத்தானத்துக்கு உத்பத்தியிலே ப்ரயோஜந மில்லா

மையாலே ஸத்துக்கு உத்பத்தி யென்னவொண்ணாது. அஸத்துக்கு உத்பத்தி சொல்லில், உத்பந்நமானதும் அஸத்தாகையாலே ஜந்மத்துக்கு ப்ரயோஜநமானவம் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆகையாலே அதுக்கும் உத்பத்தி சொல்லவொண்ணாது. இப்படி ஸதஸதாத்மகமும் தத்வமென்னவொண்ணாது. அந்யோந்ய விலக்ஷணமான ஸதஸத்துக்களுக்கு தாதாத்ம்யங்கூடாது. ஸதஸத்விலக்ஷணமே தத்வமென்னில்— வ்யாவஹாரிக ஸத்யமென்றும் ப்ராதிபாஸிக ஸத்யமென்றும் சொல்லப்படுகிற ஸதஸத்விலக்ஷணமானது ப்ராதிபாஸிகஸித்தமாகையாலே தத்வமாகாது. ஸதஸத்விலக்ஷணத்துக்கு உத்பத்தியுங் கொள்ளவொண்ணாது. ஜந்மப்ரயோஜநமான தத்வமில்லாமையாலே ஜந்மவையர்த்த்யம் வரும். கிஞ்ச, ஜாயமாநத்துக்குத் தன்னாலே ஜந்மமோ? பரமபாலே ஜந்மமோ? அதில் தன்னாலே யென்னவொண்ணாது; தான் முன்பே யிருக்கையாலே. பரம்பாலே தனக்கு ஜந்மமென்னவொண்ணாது; பரம்பானமை எல்லாவற்றுக்கு மொக்குமாகையாலே எல்லாம் எல்லாவற்றிலும் ஜநிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். ஒரு ஸம்பந்தவிசேஷத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை சொல்லப்பார்க்கில், அந்த ஸம்பந்தம் ஸ்வஜந்யமாகில், முன்பு போலே எல்லாமெல்லாவற்றிலும் ஜநிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். அது ஸ்வஜந்யமாகில், ஸ்வரூபம்போலே அதுவும் வ்யவஸ்தாபக மாகமாட்டாது. ஆகையால் இப்படி உத்பத்தி நிரூபணமில்லாமையாலே ஸத்தும், அஸத்தும் ஸதஸத்தும் தத்வ மாகமாட்டாது. ஸதஸத்விலக்ஷணமும் ப்ராதிபாஸிகமாகையாலே தத்வ மாகமாட்டாது. ஆகையாலே சசவிஷாணம்போலே நிஸ்ஸ்வபாவம் தத்வம் என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற சூந்யமே தத்வமென்று மாத்யமிகமதம்.

மாத்யமிகதூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.— எங்ஙனேயென்னில்,— ஸகல பதார்த்தங்கள் ப்ராமாணிகங்களாகையாலே ஸத்யம்போலே அஸத்யமும் விசாரஸஹத்வத்துக்கே அஸஹ்யா விசேஷமாக லோகப்ரஸித்தமாகையாலே ஸர்வமும் அஸத் என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையாலே ஸ்வவாவிசேஷமான அஸத்வத்துக்காச்ரயமான ஸஹ

னுடைய ஸத்வமே ஸித்திக்கும். கடம் இங்கு இப்போதில்லையென்னும்போது கடம் ஸ்யாதஸ்தி உளதென்று ஸித்திக்கும். கடத்துக்கு ஸ்வாபேக்ஷயா ஸத்வமும் பராபேக்ஷயா அஸத்வமுமாகையாலே ஸதஸதாத்மகத்வமும் உண்டாம். கடம் ஸ்வாபேக்ஷயா ஸல்லக்ஷணமுமாய், பராபேக்ஷயா அஸல்லக்ஷணமுமாயிருக்கும். இப்படி ஸத்வமும், அஸத்வமும், ஸதஸதுபயாத்மகத்வமும், ஸதஸல்லக்ஷணத்வமும் விருத்தாநவஸ்தாயியினுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களாகையாலே நீபண்ணுகிற அஸத்வப்ரதிஜ்ஞையாலே ஸத்வமே ஸித்தித்துவிடும். இந்த ஸர்வசூந்யவாதத்தாலும் ஒரு ப்ரமாணத்தையும் ஒரு ப்ரதிஜ்ஞையையுங் கொண்டு ஸித்திக்க வேண்டுகையாலே அந்த ப்ரதிஜ்ஞையும் ப்ரமாணமும் ஸத்யமாகில் ஸர்வமும் சூந்யமென்ன வொண்ணாது. அஸத்யமாகில் ப்ரமாணசூந்யமான ஸர்வசூந்யத்வம் முதலிலே ஸித்தியாது. ப்ரமாணாதீநையாயிறே ப்ரமேயஸித்தியிருப்பது. ஆகையால் ப்ரமாணப்ரமேயாநுபபத்தியாலே மாத்யமிகமதமும் அநுபபந்நமென்று விஸ்தரேண ஸூத்ரபாஷ்யாதிகளிலே சொல்லப்பட்டது.

ஜைநமதம்.

ஜைநமதத்திலே பதார்த்தங்கள் ஜகத்காரணம். ஜீவாஜீவாத்மகமான ஜகத்து நிரீச்வரமாகவும், ஷட்த்ரவ்யாத்மகமாகவுமிருக்கும். அந்த த்ரவ்யங்கள்தான் — ஜீவ தர்மாதர்ம புத்கல காலாகாசபேதேந ஷாட்வித்யமாயிருக்கும். அவற்றில் ஜீவர்கள் — பத்தயோகஸித்தமுக்தபேதேந த்ரிவிதராயிருப்பர். தர்மமாவது - கதிமான்களுடைய கதிஹேதுபூதமான வ்யாபியான த்ரவ்யவிசேஷம். அதர்மமாவது - ஸ்திதிஹேதுபூதமான வ்யாபியான த்ரவ்யவிசேஷம். புத்கலமாவது - வர்ணகந்தரஸஸ்பர்சவத்தான த்ரவ்யவிசேஷங்கள், அதுதான் பரமாணுரூபமுமாய், தத்ஸங்காதரூபமான வாயு ப்ருதிவீ சரீராதி ரூபமுமாய், த்விவிதமாயிருக்கும். காலமாவது — பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாந வ்யவஹாரஹேதுவாய் அணுரூபமான த்ரவ்யவிசேஷம். ஆகாசமாவது — ஏகமாய் அநந்தப்ரதேசயுக்தமான த்ரவ்யவிசேஷம். இவற்றில்

கணாவஸ்திதிகங்களான த்ரவ்யங்கள் பஞ்சாஸ்திகாயங்களென்று சொல்லப்படும். அவையாவன - ஜீவாஸ்திகாயமும், புத்கலாஸ்திகாயமும். அதர்மாஸ்திகாயமும், தர்மாஸ்திகாயமும், ஆகாசாஸ்திகாயமும். அஸ்திகாயமாவது - அநேகப்ரதேசவத்யான த்ரவ்யம். இன்னமும் ஜீவர்களுக்கு மோக்ஷோபயோகியான ஸப்த தத்வமுமுண்டு, அதாவது - ஜீவமும், அஜீவமும், ஆஸ்ரவமும், பந்தமும், நிர்ஜரமும், ஸம்வரமும், மோக்ஷமுமென்று. இவற்றில் மோக்ஷோபாயமும் அநேகவிதம். அதாவது - ஸம்யக்ஜ்ஞாநதர்சநசாரித்ரரூபமாயிருக்கும். ஜீவன் - ஜ்ஞாநதர்சநஸாவதீர்ய குணகனாயிருப்பன். அஜீவமாவது - ஜீவஹாநிவஸ்துஜாதம். ஆஸ்ரவமாவது - மோக்ஷபந்தகாரணமான இந்த்ரியாதிகள். பந்தந்தான் - ஸாதிகர்மாபகர்ஷமும், அஸாதிகர்மாபகர்ஷமுமாக த்விவிதமாயிருக்கும். அதில் ஸாதிகர்மாபகர்ஷம் - ஜீவகுணமாய் ஸ்வாபாவிகங்களான ஜ்ஞாநதர்சந ஸாவதீர்யங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருக்கும். அஸாதிகர்மாபகர்ஷமாவது - சரீரஸம்ஸ்தாநமும், அவஸ்தாநமும், ஆயுஸ்திதியும், தத்ப்ரயுக்த ஸுகதுக்கானுபவாதிகளுமாகிற இவற்றுக்கு ஹேதுபூதமாயிருக்கும். நிர்ஜரமாவது மோக்ஷஸாதநமாய், அநேகதேசாவஸ்திதமான தபஸ்ஸு. ஸம்வரமாவது. ஸர்வாபாதமான இந்த்ரியநிரோதம். மோக்ஷமாவது - ஸமஸ்தக்லேசநிவ்ருத்தி பூர்வகமான ஸ்வாபாவிகாத்ம ஸ்வரூபாவிர்பாவம் - இக்கூத்திலே ப்ருதிவ்யாதி பேதபின்னங்களான அணுக்கள், கணாதமதத்திலேபோல் பதார்த்தவிசேஷங்களன்றிக்கே ஏகவிதங்களாயே யிருக்கும். ப்ருதிவ்யாதி கார்யபேதம் பரிணாமக்ருதம். ஸகலவஸ்துக்களும் ஸதஸத் நித்யாநித்ய பிந்நாபிந்நாதிகளாலே அநேக ஸ்வபாவங்களாயிருக்கும். ஜீவஸ்வரூபம் தத்தச்சரீர ஸம பரிமாணமாயிருக்கும். இது ஜைநமதம்.

ஜைநமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—ஒரு வஸ்துவுக்கெக்காலத்திலும் விருத்தஸமாவேசங்கூடாது. த்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபேண ஸத்த்வ நித்யத்வ பிந்நத்வங்களும், அவஸ்தாபேதேந அஸத்த்வ அநித்யத்வ பிந்நத்வங்களும்

கொள்ளில், த்ரவ்யமும் அவயவங்களும் அந்யோந்ய ஸித்தங்களாகையாலே ஒருவஸ்துவிலே விருத்தமான தர்மஸமாவேச ஸித்தியில்லை. த்ரவ்யத்துக்கும் அவயவங்களுக்கும் அபேதங்கொள்ளில், ஆகாரபேதங்கொண்டு விரோதம் பரிஹரிக்கக்கூடாது. அவைகளந்யோந்ய ஸித்தாஸித்தங்களென்னில், பேதாபேதங்களுக்கு அவிரோதஸித்தஹேதுவான ஆகாரபேத மில்லாமையாலே அவ்விஷயம் நிவர்த்திக்கியாது. ஜீவாதிஷட்த்ரவ்யங்கள் பரஸ்பர ஸித்தங்களாகையாலே ஸர்வவஸ்துக்களும் ஸித்தாஸித்தவாதி விருத்த தர்மங்களென்னுமதுவும் ப்ரஸக்தம். ஆகையால் ஸர்வவஸ்து விசேஷணமாகத்தோன்றுகையாலே அணுவுக்கு ஸர்வவஸ்து காரணங் கூடாமையாலே அதுக்கணுத்வம் கூடாது. வஸ்துக்கள்தோறும் விசேஷணமான அணுத்வமத்தகாரமும் ஸித்தாஸித்தமென்று கொள்ளில், இக்காலத்திலநேக பதார்த்தங்களிருக்கின்றன என்கிற ப்ரதீதிக்கு விரோதம் ப்ரஸஜிக்கும். ஜீவன் தேஹபரிமாண னென்னின் கர்மாநுகுணமாக கஜசரீரத்தைவிட்டு, பிபீலிகா சரீரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்போது ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு அபச்சித்தி ப்ரஸங்கம் வரும். ஸங்கோச விகாஸங்களைக்கொண்டு அபச்சித்தி ப்ரஸங்கத்தை பரிஹரிக்கில் அவற்றைக்கொண்டே அநித்யத்வாதிகளும் ப்ரஸஜிக்கும். ஸம்ஸார ஸஹகாரமில்லா ப்ரமாணங்களுக்கு காரணத்வங்கூடாதென்னு மிடம்ஸ்பஷ்டம். இத்யாதி தோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன.

பாசுபதமதம்.

சைவமதம் வேதவிருத்தமாகையாலும் அப்ரமாணமாகையாலும் அநாதரணீய மென்கிறது. எங்ஙனே யென்னில்-காபாலரென்றும், காளாமுகரென்றும், பாசுபதரென்றும், சைவரென்றும், சிவமதஸ்த்தர் நாலுவகைப்பட்டிருப்பர்கள். இவர்களெல்லாரும் நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பேதங்களையும் பசுபதிக்கு நிமித்தகாரணத்வத்தையும் கொள்ளுகிறார்கள். வேதவிருத்தமான மோக்ஷஸாதநங்களையுங் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களில் காபாலர் கண்டிகாருசகாதி முத்ராஷட்கவானாய், பரமுத்ரா ஸித்தனாய், ஸமாஸநஸ்த்தாத்மத்யாநம்பண்ணுகிறவன் மோக்ஷமடைவானென்பார்

கள். காளாமுகர்.— கபாலபாத்ர போஜநம், ஶவபஸ்ம ஸ்நாநம், தத்ப்ராஶநம், லகுடதாரணம், ஸுராகும்ப ஸ்தாபநம், தத்ஸ்த தேவபூஜநம், இத்யாதிகளை மோக்ஷஸாதநமென்பர்கள். இப்படிக்கு க்ஷுத்ராசாராதிகள் பலவும் ஶைவாகமாதிகளிலே கண்டுகொள்வது.

பாஶுபதநிரஸநம்.

இதுவும் அஸமஞ்ஜஸம். பரஸ்பர வ்யாகாதமும், உபாஸநாபேதமும், ஆசாரபேதமும், வேதவிருத்தங்களாகையாலே அப்ரமாணங்கள். இவர்கள் அநுமாநப்ரமாணத்தாலே நிமித்தேஶ்வரனைக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி அநுமாநத்தாலே நிமித்தேஶ்வரனைக் கொள்ளும்போது த்ருஷ்டாந்தாநுஸாரேண கும்பகாரன் ம்ருத்பிண்டத்தை அதிஷ்டிக்குமாப்போலே நிமித்தேஶ்வரன் ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டிக்கிறானென்று கொள்ளவேணும். அதிஷ்டாநத்துக்கு ஶரீரம் வேண்டுகையாலே அஶரீரனுக்கு அதிஷ்டாநங்கூடாது. அவனுக்கு ஶரீரத்தைக் கொள்ளில், அது ஸாவயவமாகில், அநித்யத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். அது நித்யமென்று கொள்ளில், அதுக்கு உத்பத்தி காரணமில்லாமையாலே ஶரீரத்வம் ஸித்தியாது. ஈஶ்வரன் தானே ஶரீரஹேதுவென்னில், அஶரீரனுக்கு ஹேதுத்வம் த்ருஷ்டமன்று. ஶரீராந்தரத்தைக் கொண்டு ஹேதுவென்னில், அநவஸ்தை ப்ரஸஜிக்கும். அஶரீரனான ஜீவனுக்கு ஶரீராதிஷ்டாநம்போலே அஶரீரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ப்ரக்ருத்யதிஷ்டாநம் கூடுமென்னில், ஜீவனுக்கு ஶரீராதிஷ்டாநம் அத்ருஷ்டமூல போகார்த்தமாகையாலே, அப்படி ஈஶ்வரன் ஶரீரத்வேந ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டித்தால் அத்ருஷ்டமூலபோகம் ப்ரஸஜிக்கும்; ஶரீர வ்யதிரிக்தமாக அதிஷ்டிக்கில், ஶரீராந்தராபேக்ஷை ப்ரஸஜிக்கும். ஶரீர நிரபேக்ஷமாக அதிஷ்டாநம் ஶரீரஸ்வ ப்ரயோஜ்யமாகையாலே ஶரீராதிரிக்தாதிஷ்டாநத்திலே ஶரீரம்வேண்டும்; ஶரீரசேதந அதிஷ்டிக்கில் போகம் ப்ரஸஜிக்கும் இத்யாதி தோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன.

இப்படி ப்ரஹ்மகாரண வாதவிருத்தமான பஶ்வாதி வாக்யார்த்தங்களெல்லாம் ஸூத்ரவ்ருத்தி பாஷ்யாதிகளிலே விஸ்தரேண நிரஸ்தங்கள்.

ஷட்தர்சநீ.

இந்த ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்துக்கு வாசஸ்பதி ப்ரணீதவ்ருத்தி விரோதிகளாக நையாயிகரும், ஸாங்க்யர்களும், யாதவப்ரகாசீயர்களும், சார்வாகரும், பௌத்தரும், ஜைனர்கள். அவைகளுடைய ஸாரஸ்ய விரோதமென்னுமிடம் ஸ்ருதப்ரகாசிகையிலும், ஸாரஸாரவிஜயத்திலும், வேதார்த்தஸங்க்ரஹத்திலும் சாரீரகசாஸ்த்ராதிகளிலும் விஸ்தரேண சொல்லிற்று. அவையுமிங்கே ஸித்தாந்தம் சொல்லப்படுகின்றன.

நையாயிகமதம்.

நையாயிகமதத்திலே ஸகல விசேஷ சூந்யமான சைதந்யமாத்ரம் ப்ரகாசாச்ரயமான ஸத்யம், அந்த சைதந்யத்திலே நையாயிகாதி ஸர்வ வாஸ்யமான ஸாவபாஸ ஜ்ஞாநமென்கிற தோஷத்தாலே ஸ்வகல்பிதமாக ஜ்ஞாநஜ்ஞேயாதி ப்ரபஞ்சம் தோன்றுகிறது. இதுக்கு தத்வஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்தி. சுக்திகையிலே ரஜதம் போலே, ப்ரத்யக்ஷ ஸத்யரஜதவிஷயமன்று. கிஞ்ச தோஷ வசத்தாலேயுண்டான ரஜதம் பாஸிக்கிறது. "நேதம் ரஜதம்" என்கிற பாதியாலே இதுக்கு நிவ்ருத்தி. ஸத்யரஜதத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷஸித்தமில்லாமையாலும், அந்யதாக்யாதி கூடாமையாலும் இப்படி அநிர்வசநீய ரஜதங் கொள்ளவேணும். இந்த த்ருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு நிர்விசேஷ சைதந்ய ஸ்வரூபத்திலே தோஷகல்பிதமான ப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்ரஹ்மஸ்வரூபாவிஷ்டாநஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்தியைக்கொள்ள வேணும். அந்த நிவ்ருத்தியை மோக்ஷமென்பது. இதிலே ஜீவேச்வர விபாக விஷயத்திலே அநேக பக்ஷங்களுண்டு. எங்ஙனே யென்னில்—சிந்மாத்ர ஸம்பந்தியான மாயையிலே ப்ரதிபிம்பம் ஈச்வரன், அந்த மாயையினுடைய பரிச்சிந்நாநந்த ப்ரதேசங்களிலே ஆவரண விக்ஷேபங்களாலே ப்ரதிபிம்பம் ஜீவனென்று சிலர்— த்ரிகுணாத்மிகையான மாயையாகிற மூலப்ரக்ருதிக்கு, சுத்தஸத்வப்ரதாநையாய் மாயையென்றும், மலிநஸத்வையான அவித்யையென்றும் [illegible]. அதிலே மாயாப்ரதிபிம்பம் ஈச்வரன்; அவித்யாப்ரதிபிம்பம் ஜீவன் என்று சிலர்.—மூலப்ர

ச்ருதியொன்றை விசேஷவ்யாபாரத்தாலேயெயென்கிறது. தத்வஸ்ஞான் ஸம்ஸாரம்; அந்த [illegible] ச்ருதியே ஆவரணவ்யாபாரத்தாலே அவித்யையென்றும் அஜ்ஞானமென்றும்சொல்லப்படுகிறது. தத்வஸ்ஞான் ஜீவனென்றும் சிலர்—விக்ஷேபமாவது—அந்ய வ்யதிரேகம். ஆவரணமாவது—ஸ்வஸ்வரூபதிரோதானமென்பர்.—இன்னமும் அவித்யையிலே விருத்திவிசிஷ்டம் ஸம்ஸாரம், அந்தக்கரணத்திலே விருத்திவிசிஷ்டம் ஜீவனென்றுசிலர்.—இன்னமும், பக்ஷாந்தரமுண்டு. இதிலே ப்ரபஞ்சத்துக்கு நிர்ணயமாவது.—ப்ரஹ்மஜ்ஞானவாக்யம். இதிலே ப்ராதிபாஸிகஸத்தை, வ்யாவஹாரிகஸத்தை, பாரமார்த்திகஸத்தை, என்று த்ரிவிதஸத்தையுண்டு. அவற்றிலேமுதலாவது—ஸ்வப்நஜாக்ரதாதிகளிலே; த்வீதீயெ—வ்யவஹாரத்திலே; த்ருதீயெ—ப்ரஹ்மத்திலேயென்பர். ப்ரஹ்மஸத்தையொன்றென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஸாக்ஷாத்காரஜ்ஞானாவ்ருத்தமான பதார்த்திகள் தோற்றும்போது இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தாலே அஜ்ஞானத்திலே விசேஷம்பிறந்து பதார்த்திகள் தோற்றுகின்றனவென்று சிலர்.—இந்த்ரியத்தாலே அஜ்ஞானம் பாய்போல் சுருட்டிக்கொள்ளுகையாலே பதார்த்தப்ரத்யக்ஷமென்றுசிலர்.—இந்த்ரியஸம்பந்தத்தாலே அஜ்ஞானமானது ஸர்வதஸம்பந்தக்கையாலே பதார்த்தப்ரத்யக்ஷமென்றுசிலர்; எத்தனை அஜ்ஞானவ்ருத்திகளோ? அத்தனை அஜ்ஞானவ்ருத்திகளாகையாலே இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தாலே தத்தஜ்ஞானநாசத்தாலே பதார்த்தஜ்ஞானமென்றுசிலர். இன்னமும் பக்ஷாந்தரமுண்டு. இதிலே ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்தி—ச்ரவணமநநநிதித்யாஸநரூபாவ்ருத்தத்தாலே யென்று ப்ராசீநாசார்யாக்ஷேபம் [illegible] ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்தியென்று ஸம்ப்ரதாயிகள்பக்ஷம். இன்னமும் ஏகாவித்யையென்றும், நாநாவித்யையென்றும், ஏகஜீவனென்றும் பக்ஷபேதங்களும், நாநாஜீவர்களென்றும், பக்ஷபேதங்களுண்டு. இன்னமும் ஸங்கவாதேவாதிகளுக்குத் தத்வஜ்ஞானம்பிறந்தது, மோக்ஷம்மாத்ரம் பிறக்கவில்லையென்றும், தத்வஜ்ஞானமே யொருவருக்கும் பிறந்ததில்லையென்றும் பக்ஷபேதமுண்டு. இப்படி அவாந்தரபக்ஷபேதங்கள் பலவுமிருந்தாலும், நிர்விசேஷசைதந்ய ஸத்யம், மற்றைப்ரபஞ்சம் அந்த சைதந்யத்தினுடைய [illegible]

டைய அவித்யாவச்சிந்நமாகையாலே மித்யை, சைதந்யஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மமே அஜ்ஞாநாச்ரயமாதல், தத்ப்ரதிபிம்பமாதல் ஜீவனாகையாலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு அபேதம். ஏவம்விதாபேதஜ்ஞாநத்தாலே அவித்யாநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்னுமிடம் ஸகலமாயாவாதிகளுக்கும் ஸித்தாந்தம்.

மாயாவாதிமதகண்டநம்.

இதிலே ஜீவப்ரஹ்மைக்யாதிவிஷயமான ஸ்வாஸாதாரணபக்ஷங்கள் அவர்களாலே அநேகப்ரகாரேண நிரஸ்தங்கள்.

இனி அஜ்ஞாநத்தினாலே ப்ரபஞ்சம் கல்பிதமென்கிறவிது, அநுபபந்நம்.— ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தை தந்நிவர்த்யமான அஜ்ஞாநம் ஆச்ரயிக்கமாட்டாது - ஆச்ரயிக்கில், அதுக்கு நிவர்த்தகமில்லை. தேஜஸ்ஸை திமிரம் ஆச்ரயிக்கமாட்டாதே, ஆச்ரயிக்கில் அதுக்கு தேஜஸ்ஸு நிவர்த்தகமாகமாட்டாமையாலே; வேறு நிவர்த்தகமில்லையே. சுக்தித்வம் தோற்றாதே சுக்திஸ்வரூபமாத்ரம் தோற்றி அதிலே ரஜதஜ்ஞாநம் பிறக்கும்; பின்பு சுக்தித்வந்தோற்றில் அது நிவ்ருத்தமாகிறது; அப்படி ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் ஸவிசேஷமல்லாமையாலே ஸ்வரூபமாத்ரம் தோற்றில் ப்ரபஞ்சஜ்ஞாநம் ப்ரஸக்திவசமாம்; அது தோற்றவிடில் ஜ்ஞாநோதயமில்லை. ஆகையால் ப்ரபஞ்சஜ்ஞாநம் அநுபபந்நம். காசாதிதோஷம் ஸத்யமாகையாலே ஜ்ஞாநோதயங்கூடும். அவித்யாரூபதோஷம் மித்யையாகையாலே ஜ்ஞாநோதயங்கூடாது. அதுகூடுமென்னில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான அதிஷ்டாநம் மித்யையென்றுகொண்டாலும் ப்ரபஞ்சஜ்ஞாநம் கூடலாம். அவித்யாநிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிரிக்தையோ? ததநதிரிக்தையோ? அதிரிக்தையாம்போது, அது ஸத்யமென்னில், அத்வைதஹாநி ப்ரஸங்கிக்கும்; மித்யையென்னில், மோக்ஷம் மித்யையாம். அது ப்ரஹ்மஸ்வரூபாநதிரிக்தை யென்னும்போது, ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே தத்த்வஜ்ஞாநஸாத்யத்வம் பக்நமாம். இந்த தத்த்வஜ்ஞாநந்தான் உபதேசாஸம்பவத்தாலே துர்கடம். பூர்வாசார்யப்ரவ்ருத்திகளுக்கு தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்ததாகில் ஸ்வவ்யதிரிக்தரொருவரில்லாமையாலே அவர்களைக்குறித்து உபதே

ஸங்கூடாது; தத்த்வஜ்ஞானமில்லையாகில் அஜ்ஞராகையாலே உபதே-
ஶிக்கமாட்டார்கள். ஒருவருக்குந் தத்த்வஜ்ஞானம்பிறந்ததில்லை யென்
கிற பக்ஷத்திலே இதா³நீந்தநருக்கு ஶ்ரவணாதி ப்ரவ்ருத்தி கூடாது.
ஜ்ஞானம் பிறந்ததாகிலும் மோக்ஷம் பிறந்ததில்லையென்னில் ஶுகாதி
கள் முக்தரானார்களென்கிற ப்ரஸித்தி கூடாது. வாக்யஜந்யஜ்ஞானம்
மோக்ஷஸாத⁴நமாகில் த்⁴யாநாதிவிதிகள் வ்யர்த்த²மாம். அபரோக்ஷ
ப்⁴ரமத்துக்கு பரோக்ஷமான வாக்யஜந்யஜ்ஞானம் நிவர்த்தகமாகமாட்
டாது. ஶாப்³த³ஜ்ஞானத்துக்கு அபரோக்ஷ்யம் கோ³வுக்கு அஶ்வத்வம்போ
லே அஸம்பா⁴விதம். த்⁴யாநாதிவிதிகள் அத்³வைதஸாக்ஷாத்காரா
ர்த்த²மென்கையும், த்⁴யாநாதிகள் ஹேதுவாஸநாயாயகங்களாகையா
லே அநுசிதம். ப்ரத்யக்ஷாதிஸகலப்ரமாணங்களிலும் விஶிஷ்டவஸ்து
வே விஷயமாகையாலே நிர்விஶேஷவஸ்துவில் ப்ரமாணமில்லை.
த்³வைதஸ்வரூபாபலாபத்திலே யோகா³சாரனுக்கும் மாயாவாதி
களுக்கும் விவாத³மில்லை. இனி த்³வைதம் மித்²யையென்று மாயா
வாதிகள் ஸாதிக்கும்போது, ஸாத்⁴யமான மித்²யாத்வம் ஸ்வரூபாத்ம
கமோ? பி⁴ந்நமோ? அதில் ஸ்வரூபாத்மகமென்னில், ஸ்வரூபத்திலே
விவாத³மில்லாமையாலே ஸாத⁴நம் வ்யர்த்த²ம். ஸ்வரூபாதிரிக்தமா
கில், ஸவிஶேஷத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். மித்²யாத்வஸாத⁴கமான ஹேது
வானது த்³வைதஸ்வரூபமான பக்ஷத்திலில்லையாகில் ஸ்வரூ
பாஸித்³தி⁴தோ³ஷம் ப்ரஸஜிக்கும். ஹேதுவிருந்ததாகில் ஹேது
ஸத்த்வத்தாலே ஸவிஶேஷத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். "அயம்பட:" என்
கிற இதுமுதலான ப்ரத்யக்ஷங்கள். "இத³மித்த²ம்" என்று அவ
கா³ஹிக்கையாலே நிர்விஶேஷவஸ்துவில் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணமாகா
து. ப்ரக்ருதிப்ரத்யயார்த்தத்தாலும், பத³வாக்யார்த்தத்தாலும்,
விஶிஷ்டபோ³த⁴கமான ஶப்³த³ப்ரமாணமும் நிர்விஶேஷவஸ்து
வில் ப்ரமாணமாகமாட்டாது. ஆகையாலே ஸம்ஸாரப³ந்த⁴ம் ஸ
த்யம், அதுக்கு நிர்விஶேஷப்³ரஹ்மஜ்ஞானம் நிவர்த்தகமென்கை
கூடாமையாலே உபாஸநஜந்யப⁴க³வத்ப்ரஸாத³மே ஸத்யமான அ
நாதிப்ரவாஹமான ஸம்ஸாரத்துக்கு நிவர்த்தகமென்று கொள்ளவே
ணும். இந்த மாயாவாதிமதது³ஷணம் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே இன்னம்
விஸ்தாரமாக ப்ரபஞ்சிக்கப்பட்டது.

பாஸ்கரமதம்.

பாஸ்கரமதத்திலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் உபாதிஸ்வரூபமும் ஸத்யம். ஜீவஸ்வரூபங்களுக்கு பேதம் ஸத்யோபாதி ப்ரயுக்தம். அபேதம் ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கும். ஈஶ்வரஸ்வரூபங்களுக்கு பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களாயிருக்கும். ஜீவர்களுக்கு அந்யோந்ய பேதம் ஔபாதிகமாயிருக்கும். கடாகாஶகதமான அல்பத்வாதி தோஷங்களும் அபிமதவிநியோக ஸாமர்த்ய குணமும் மஹாகாஶத்திலே ப்ரஸக்தியாதாப்போலவும், கடாகாஶகரகாகாஶாதிகளுக்கு பரஸ்பரபேதமும் தாரதம்யமுமுண்டாகிறாப்போலவும், உபாத்யவச்சிந்ந ஜீவகதகுணதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸக்தியாதே வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்கும். உபாதிபேதகதமான பரஸ்பரபேதங்களையுடைத்தான ஜீவர்களுடைய குணதோஷங்களும் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்கும். இப்படி பேதம் ஔபாதிகமாகையாலே பேதஶ்ருதிகள் துர்ப்பலங்கள், அபேதம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அபேதஶ்ருதிகள் ப்ரபலங்கள். ஈஶ்வரஸ்வரூபங்களுக்கு பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களாகையாலே ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமென்கிற ஶ்ருதியும் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்விஶேஷஶ்ருதியும் உபபந்நை. ப்ரபஞ்சஸத்யத்வங் கொள்ளுகையாலே ஸ்வபக்ஷஸாதக ப்ரமாணஸித்தியுமுண்டு. உபாதியாவது—பஞ்சீக்ருத தேஹாதிரூபமாயிருக்கும். அதினுடைய ஸத்யத்வமாவது—பாரமார்த்திகத்வம். உபாதியாக்ராந்த ப்ரஹ்மாம்ஶம் ஜீவன். உபாதியும் தத்ஸம்யோகமும் அநாதிஸித்தம். கர்மமும் உபாதிஸம்பந்த ஜீவக்ருதம். இதுதான் பீஜாங்குர ந்யாயத்தாலே அநாதியாயிருக்கும். ப்ரஹ்மத்துக்கு ஔபாதிக ஜீவபாவாநுபவமே ஸம்ஸாரம். உபாதிநிவ்ருத்தி பூர்வகமான பேதப்ரமநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம். பேதப்ரமநிவ்ருத்தியும், ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயஸஹிதமாய் ப்ரஹ்மைகத்வவிஷயமாய், அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமான உபாஸநத்தாலே ஸித்திக்கிறது. ஸத்யமான பேதத்துக்கு மித்யாத்வத்துக்குப்போலே ஜ்ஞாநமாத்ர நிவர்த்யத்வம் கூடாமையாலே உபாஸநஜ்ஞாநம் வேண்டுகிறது. இது பாஸ்கரமதம்.

ஸாவயவத்வதூஷணம்.

இதுவுமநுபபந்நம்.— பரமாக்ஷதாஜ்ஞைப்போலே நிரவயவமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் சேதநார்ஹமல்லாமையாலே, ஜீவகத து:க்கதோஷங்கள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்திலே அவஶ்யம் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே, நிர்தோஷஶ்ருதிவிரோதம் வரும். கடாகாஶாதி த்ருஷ்டாந்தத்தாலே பரிஹரிக்கவுஞ் சொல்லவொண்ணாது, கடஸம்யுக்தாகாஶ ப்ரதேஶம் நியதமல்லாமையாலே கடாஶ்ரிதமான தேஶஸ்தாகாஶத்துக்கு அநியதகடஸம்பந்தம் வருகிறாப்போலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கும் அநியதோபாதி ஸம்பந்தமும் க்ஷணேக்ஷணே பந்தமோக்ஷங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும். அவித்யையுபஹிதங்களுக்கு பேதம்போலே அபேதமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அவித்யாதிவஸ்து பரிணாமாதி தோஷம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரஸங்கிக்கும். ப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபேணா வித்தாக பரிணமிக்கிறதில்லை. ப்ரஹ்மஶக்தியே அப்படி பரிணமிக்கிறதென்கையுங் கூடாது. அந்தஶக்தி ப்ரஹ்மத்தினுடைய பரிணாமமோ? ப்ரஹ்மாத்மகமோ? முதல் பக்ஷத்திலே, ப்ரஹ்மத்துக்கு பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். த்விதீயபக்ஷத்திலும், ப்ரஹ்மாத்மகஶக்தியினுடைய பரிணாமம் ப்ரஹ்மபரிணாமமாகையாலே பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே அவித்யோபஹிதங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகபேதாபேதங்களென்றும் வித்யோபஹிதங்களுக்கு பேதம் ஔபாதிகம் அபேதம் ஸ்வாபாவிகமென்றும் கொள்ளுகிற ஸாங்க்ஷேபமதம் அநுபபந்நமென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே விஸ்தீர்ணம்.

யாதவமதம்.

யாதவப்ரகாஶமதத்திலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கும் அவித்யோபஹிதங்களுக்கும் பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்கள், ஸந்மாத்ர ப்ரஹ்மம் விவிதரூபேண பரிணமிக்கிறது. ஆகையாலே கார்யகார

ஞாநாநந்த்யமும். ஜீவப்ரஹ்மாபேதமும் உபபந்நம். இதிலே பாஸ்கர பக்ஷத்திற்போலே விஶேஷ்யமாய் வ்யாவர்த்தகபேதமும், பாஸ்கர பக்ஷத்திற்போலே ஔபாதிகமாயி வ்யாவர்த்தகபேதமுமில்லை. கிந்து பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்கள். ஸ்வாபாவிகங்களான விபாகாதிகளிலே ஸ்வாபாவிகபேதமான ஸம்ஸாரம். ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தாலே பேதநிவ்ருத்திபூர்வகமான அபேதஜ்ஞாநநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம். இது யாதவப்ரகாஶபக்ஷம்.

யாதவமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம். — எங்ஙனேயென்னில் — ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஜீவகதமான துக்காதிதோஷம் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸக்தியாதேயாகிலும் பேதம்போலே அபேதமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அவர்ஜநீயமாய் ஸர்வதோஷம் ப்ரஸக்திக்கும். இப்படியே அவித்யாதோஷமும் ப்ரஸக்திக்கும். ஒரு வ்ருக்ஷத்திலுண்டான படபராவாதிகளாலுண்டான உபகாரபாரணகார்யங்கள் அந்த வ்ருக்ஷமதமாகிறபோலே ஸர்வாத்மப்ரஹ்மபிண்டஸ்தரான ஸகலஜீவர்களுடைய ஸாவத்யாதிகளும் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸக்திக்கும். படபராவாதாத்ம்யவ்ருக்ஷத்வம் உபகாரபாரணாதி கார்யாநுகூலமாகிறபோலே, ஜீவஸாமாநாதிகரண்யமான ப்ரஹ்மாம்ஶம் கர்மாநுகூலமாயிருக்கிறதென்னவொண்ணாது. ஒன்றுக்கே ஸகாம்ஶத்தாலே துக்கமும் அம்ஶாந்தரத்தாலே ஸுகமும் ஸம்பந்நமாகாது. ஒருவனுக்கொருகையிலே அரக்குழம்பும் மற்றைக்கையிலே காட்டுத்தீயுமானால், து:க்காநுபவந்தவிராதே. அப்படியே ப்ரஹ்மத்துக்கு அம்ஶபேதேந ஸாவத்யங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாயிருந்தாலும் அம்ஶிக்கு தோஷஸம்பந்தம்தவிராது. ஆகையாலே, ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகபேதமும், ஶரீராத்மபாவேந தாதாத்ம்ய

மும், ஶரீராவயவங்கள் ஶரீரிவ்யாப்யங்களாகையாலே ஸர்வ நாயகனான நிதேஶத்துனுடைய ஸ்வாவ்யாப்தியும் கொள்ளுகையாகும். இன்னமும் ஒன்றுக்கு ஒன்றினுடைய பேதாபேதங்கள் விரோதங்களாகையாலே அஸம்பாவிதங்கள். ஜாத்யாத்மநா அபேதமும் வ்யக்த்யாத்மநா பேதமும் கொள்ளில், ஜாதிவ்யக்திகள் அபின்னங்களானால் ஜாத்யபின்னவ்யக்திக்கு ஜாத்யபின்னாந்யவ்யக்த்யபேதம் ப்ரஸங்கிக்கும், ஜாதிவ்யக்திகள் பின்னங்களானால் அபேதம் ஜாதிமதம், பேதம் வ்யக்திமதமாகையாலே ஒரு வஸ்துவுக்கே பேதாபேதங்கள் ஸித்தியாது. ஆகையாலே பேதாபேதவாதம் அநுபபன்னம். இது ஸாங்க்யபக்ஷத்துக்கும் ஒக்கும், இன்னமும், ஸத்ராத்ருவ்யூஹம் விவர்த்தவாதமாக ப்ரஸக்திக்கிறதென்கிற பக்ஷத்திலே, ப்ரளயத்திலே விவர்த்தவாதிகள் காரணரூபமான ஸத்ராத்ருவ்யூஹத்திலே ஐக்கியகையாலே பாநரவி ஸ்ருஷ்டிஸமயிலே பசவுகஶுபு விவர்த்தவாத பேதாவஸ்தானமில்லாமையாலே க்ருதஹாநாக்ருதாப்யாகமங்கள் ப்ரஸங்கிக்கும், கடகபாலாடாதிகள் அழிந்து ஸவர்ணபிண்டமாய், புந: கடகபாலாதிகளாகும்போது பூர்வம் கடகமான அம்ஶம் இப்போதுக்கடகமாய் பூர்வம் பாலமான அம்ஶம் இப்போதும் பாலமாய்ப்பரிணமிக்குமென்கை கூடாதே. அப்படியே விவர்த்தவாதரூபேண புந: பரிணமிக்கும்போது பரிணாமத்துக்கு அம்ஶபேதநியமங் கூடாமையாலே க்ருதகர்மத்துக்கு ஸவர்ணவமும், கர்மமின்றிக்கேயிருக்குமதுக்கு ஸம்மும் ப்ரஸங்கிக்கும். இத்யாதிதூஷணங்கள் விஸ்தரேண பாஷ்யாதிகளிலே சொல்லப்பட்டது.

பாஶுபதம்.

பாஶுபதத்திலே ப்ரஹ்மஸார்வம் நிமித்தகாரணமாத்ரம்; ப்ரக்ருதி உபாதாநகாரணம். ஸாமாந்யருக்கு அபேதமுண்டு

வேதநாவேதநங்களுக்கு ப்ரஹ்மஶரீரத்வமில்லை, ஜீவஸ்வரூபங்களுக்கு நியாம்யத்வமுண்டு. உபக்ரமோப ஸம்ஹாரங்களிலே உபஸம்ஹாரத்துக்கு ப்ராபல்யமுங் கொண்டார்கள்.

ஶாங்கரதூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம். — ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஹ்மத்துக்கு ஜகதுபாதாந காரணத்வஞ் சொல்லுகையாலே ததபலாபங்கூடாது. வேதநாவேதநங்களுக்கு ப்ரஹ்மஶரீரத்வம் ஶ்ருத்யாதி ஸித்தமாகையாலே தத்த்யாகம் அநுசிதம். குணாதிரிக்த குணத்தை நிராகரித்தும் நிர்குணவாத நிராகரணம் அஸ்தாநம். பேதப்ரதிநிதியான விஶேஷாங்கீகாரமும் அநுபபந்நம். குணகுணிபாவத்துக்கு பேதமுபபாதகமாகையால், பேதமில்லையாகில் தர்மதர்மிபாவங்கூடாது. பேதமில்லாவிடிலும் தர்மதர்மிபாவ ஸித்த்யர்த்தம் விஶேஷமென்னில் — அது ஸ்வரூபமோ? கல்ப்யமோ? அது ஸ்வரூபமென்னவொண்ணாது; அஸித்தமாகையாலே. இனி கல்ப்யமென்னில், ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ கல்பநம் அநுசிதம் ஆகையாலே விஶேஷகல்பநம் அநுபபந்நம். ஜாத்யாதிதோஷங்கள் பாராஶர்யவிஜயாதிகளிலே விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன. — நிர்குணஸாக்ஷிப்ரக்ரியையும் ஸூத்ரஸ்வாரஸ்யவிரோதமென்றும் பாராஶர்யவிஜயாதிகளிலே சொல்லப்பட்டது.

விஶிஷ்டாத்வைதஸித்தாந்தம்.

இத்தோஷங்கள் ஒன்றுமின்றிக்கே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராண ஸ்வாரஸ்யாநுகுணமாய், ஸூத்ரகார ஹ்ருதயாநுகுணமாய், ததபிப்ராயவேதிகளாய் தத்வஹிதஶிஷ்டரான பகவத்போதாயநப்ரணீத வ்ருத்த்யநுஸாரியான பகவத்பாஷ்யகார ஸித்தாந்தத்திலே, சிதசித்விஶிஷ்டப்ரஹ்மமொன்றே தத்வம். வேத

நாசேதநங்களுக்கு விஶேஷணமும் ஶரீரமும் வ்யாப்யமுமாயிருக்கும்; ப்ரஹ்மத்துக்கு விஶேஷ்யமும் ஶரீரியும் வ்யாபகமுமாயிருக்கும். ஸாமாநாதிகரண்யம், வைஶிஷ்ட்யாஶ்ரயம், காரணகார்யபாவம், உபாத்தி ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தங்கள் ஸ்வரூபங்களாகையாலே, ஶ்ருதிஸூத்த்ராதி ஸர்வப்ரயோகமாநாத்மமாய், ஶ்ருத்யாதிஸித்தமான அத: ப்ரவிஷ்டவாஷ்ட நியாமகமே ஶரீரவத் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தமாகையாலே சேதநாசேதநங்களுக்கு ஸமஸ்தஶரீரகவைஷமும். ஶரீரஶரீரிகளுக்கு நியோக்யமும், ஶரீரங்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும், அசேதநங்களுக்கு பரஸ்பரபேதமும், சேதநங்களுக்கு பரஸ்பரபேதமுங் கொள்ளுகையாலே பேதஶ்ருதிஸாரஸ்யமும், கர்ணபோஷவைஶ்வ்யமும் ஸித்தம். ஶரீரஶரீரிபாவங் கொள்ளுகையாலே ஶரீரஶ்ருதிகளாகிற கடகஶ்ருதிஸாரஸ்யமும்ஸித்தம். ஶரீரவாசிஶப்தம் ஶரீரிவாசகமாகையாலே ஶரீரபூதசேதநாசேதந வாசிஶப்தங்கள் ஶரீரபூத சேதநாசேதநாந்தர்யாமியான ஸமஸ்தவாச்யத்திலே ஶக்தங்களாகையாலே சேதநாசேதநவாசிஶப்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மவாசகஶப்தங்களோடே ஸாமாநாதிகரண்யம் முக்யமான ஸாமாநாதிகரண்யம், சேதநாசேதந விஶிஷ்டரூபத்துக்கும் ஸர்வஜ்ஞாதிவிஶிஷ்டரூபத்துக்கும் தாதாத்ம்யபோதகமாகையாலே அபேதஶ்ருதிஸாரஸ்யமும் ஸித்தம். ஶரீரஶரீரி பாவாதிகளைக்கொண்டு உபபாதிக்கப்படுகிற விஶிஷ்ட தாதாத்ம்யம் விஶிஷ்டாத்வைதமென்னப்படும். இப்படி ஐக்யமாகவன்றிக்கே "ராஜாராஷ்ட்ரம்" என்னுமாபோலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஐக்யமாகக்கொள்ளுகை த்வைதமென்னப்படும். இந்த த்வைதபக்ஷத்திலே ஶரீரஶ்ருதிகளுக்கு ஸ்வாரஸ்யாபாவம் ஸித்தம். விஶிஷ்டவாசகங்களான ஜீவப்ரவிஷயஶப்தங்களுக்கு விஶேஷணங்களைவிட்டு விஶேஷ்யஸ்வரூபத்திலே லக்ஷணைகொண்டு ஸாமாநாதிகரண்யங் கொள்ளுகை அத்வைதமெனப்படும். இந்தபக்ஷத்திலே பேதவா

கார்யங்களுக்கு அத்ருஷ்டம் அஸாதாரணநிமித்தம். ஸமானஶ்ருதிக
ளுக்கும் அவ்ய: நிமித்தம். விஶிஷ்டாத்வைதத்திலே ப்ரஹ்மம்
சிதசித்விஶிஷ்டரூபேண உபாதானமுமாய், ஸங்கல்பரூபேண நிமி
த்தமுமாய், காலாதி விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸஹகாரியுமாய்
இப்படி த்ரிவிதகாரணமாயிருக்கும். அவ்யவஹிதஸம்பந்தத்தா
லே அவஸ்தாஶ்ரயமாயிருப்பது உபாதானமாகையால், படத்துக்கு
ஸூத்ரம் உபாதானம்; ஹேதுவும் அநுபாதானமாயிருக்கும்.
ஸம்யோகமாத்ரமாக உபாதானஸம்பந்தங் கொள்ளவே
ண்டுகையாலே அவ்யவஹிதஸம்பந்தம் விவக்ஷிதம். நிமித்தகார
ணத்துக்கு முபாதானகாரணத்துக்கும் பேதம்—ஸூத்ரத்துக்கும்,
காலாதிக்கும் ஶரீரஶரீரிபாவ மில்லாமையால்வந்தது; கின்று
அவற்றுக்கு பேதநியமமில்லை. காலத்துக்கு ஸம்யோகத்திலே
காலபேதநிமித்தமும் த்ரவ்யபேதந ஸமவாயிகாரணமும்
வைஶேஷிகர்கொள்ளுகையாலே. ப்ரஹ்மத்தினுடைய அபின்னநிமி
த்தோபாதானகாரணத்துக்குச் சிலந்திப்பூச்சியைஶ்ருதிதானே
த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகையாலே, ஸ்வஶரீர பரிணாமித்வ
ரூபமான அபின்னநிமித்தோபாதானத்வ ஶ்ருத்யபிப்ரேதமா
யிருக்கும், ஸூத்ரம் ஸ்வஶரீரி யல்லாமையாலே உபாதான
மாத்ரமாயிருக்கும். காலாதி ஸூத்ரஶரீரக னல்லாமையாலே
நிமித்தமாத்ரமாயிருக்கும். சிலந்திப்பூச்சியானது பரிணாமிஶரீரக
மாய் பரிணாமியாவுமாகையாலே அபின்னநிமித்தோபாதானமாயி
ருக்கும். அது த்ருஷ்டாந்தமாகையாலே ப்ரஹ்மம் ஸ்வஶரீரபரிணா
மியாகிற அபின்னநிமித்தோபாதானமாயிருக்கும். ஸமானஸ்வாதி
கள் கொள்ளுகையாலே ஸமானஶ்ருத்யாதிகளுக்கு ஸாரஸ்யமு
ண்டு. மானாதிநிஷேதஶ்ருதிகள் ஹேயமானாதிபராவாங்
கள். ஐகவாக்யங்கள் - விஶிஷ்டைக்யபரங்கள். பேதநிஷே
தம் விஶிஷ்டைக்யவிரோதி ஸ்வதந்த்ரபேதநிஷேதபரம். நாநா
த்வாதி நிஷேதஶ்ருதி ப்ருதக்ஸ்திதிநிஷேதபரம். உத்பத்திநிஷே

யம் கர்மக்ருதோத்கர்ஷாபகர்ஷம்; உத்பத்தி ஶ்ருதிகள்.—ஸ்வ ரூபாந்யதாபாவரூபங்கள், ஜீவர்களுக்குப்ரஸவமொக்ஷவசநம். ஜ்ஞாநஸங்கோசவிகாஸாபிப்ராயமான வ்யவஹாரமொக்ஷவாரம், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸ்தி தியஸ்வசநம் விசிஷ்டஶரீரகசேதந ஸ்வஸஜாதீய ஸ்திதியாஹித ஸ்வவாரம். இப்படி ஶரீரஶரீரிகளுக்கு பேதங்கொள்ளுகையாலே வஸ்தோக்தவ்யவதேஶமும், உபதேஶாதிகளும், தத்வஜ்ஞாநவ்யவ தேஶமும்உபபந்நம்.ஸம்ஸாரன், ஶாஸ்த்ரமடியாக வேதநவாக்ய வர்ணஸாபேக்ஷகையாலே விஷிநிஷேதஶாஸ்த்ரவையர்த்ய ப்ரஸங்கமில்லை. ஸம்ஸாரனுக்கு நித்யநிரவதிக கல்யாணகுணாக ரஸ்வமும், சேதநனுடைய கர்மாவாஸநாதிஜந்ய வ்யஸநவிசேஷங்களும், ப்ராசீநிகங்களாகையாலே, நிஷ்காரணஶ்ருதிகள் ஸ்வ யவிகாராஸாவரங்கள், ப்ரபஞ்சரூபேண பரிணாமவசநம் ஸ்வி ஸமாகையாலே அசேதநாசேத விகார நிஷேதங்கள் ஸாக்ஷாத் ஸ்வோபந விகாராதாவரங்கள்.பரிணாமவாதஜந்யமான ஸம வத்தீத்வஶ்ருதிகளே ஸமபூரகாதி பேதங்க ளாகையாலே அசேதநபரத்வநம் அநபேக்ஷிதம். கர்மபேதங்களிலே இந்த்ராதிவ்ய க்திகள் நஷ்டங்களானாலும் இந்த்ராதிஶரீரியான ஜீவாத்மா ஸ்தாயியா யிருக்கையாலே க்ருதகர்மத்துக்கு ஹாநியில்லை. இந்த்ராதிதே வதாவ்யவஹாரம் அவாந்தரபேதவாகையாலே தத்வையர்த்ய மில்லை, பரமாத்மாவே கர்மாராதிகளுக்கு இந்த்ராதிஶரீரணவும் இந்த்ராதிகளுக்கு ஆதாரணவும் ஸம்பந்தமுண்டாகையாலே இந்த்ராதிக ளுக்கு யஷ்ட்ருத்வயஷ்டவ்யத்வ விரோதமில்லை. பரப்ரஹ்மத்துக்கு சேதநனுடைய ஸுகதுக்கு வ்யாப்தியிலே அநிவர்த்தநமும், அநாதியும் ஶாஸ்த்ரஸித்தமாகையாலே தோஷமன்று. ஶா ஸ்த்ரம் தோஷமென்பதும் ப்ரஹ்மம்ஸ்விகரித்தேயோ ? ஸ்விகரியா தேயோ? ப்ரஹ்மம்ஸ்விகரித்து ஶாஸ்த்ரம் தோஷமென்னில்—அது ப்ரஹ்மஸ்வகப்ராண ஸ்வமாகையாலே தோஷமாகாது. ப்ர ஹம் ஸ்விகரியாவிடில் முக்தியிலே க்ஷயமில்லாமையாலே ஶாஸ்த

த்ரம் தோஷமாகாது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி போதக விஷயத்திலே உபாதிமானங்கள் காரணங்களாகையாலே அவற்றுக்கு வையர்த்யமில்லை. அநாதிகர்மப்ரவாஹ ஹேதுகமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ஸம்ஸாரபந்தம் ஸத்யமாகையாலே பகவதுபாஸநாதி ஜந்ய பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தந்நிவ்ருத்தி உபபந்நை. பேதவாதங் கொள்ளுகையாலே வ்யக்திபேத பக்ஷங்கள் உபபந்நங்கள். இப்படி ப்ரமேயஸாரஸ்யமுண்டு. ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் ஸவிசேஷ விஷயங்களென்று கொள்ளுகையாலே ப்ரமாண ஸாரஸ்யமுமுண்டு. ப்ரபஞ்ச ஸத்யத்வங் கொள்ளுகையாலே ஸ்வபக்ஷஸாதந பரபக்ஷ தூஷண ப்ரமாண ஹாநியுமில்லை. ஸாமஞ்ஜஸ்யாத்மகமான வேதசரீரத்திலே பூர்வபாகம் கார்ய விஷயம், உத்தரபாகம் ஸித்த ப்ரஹ்மவிஷயமாகையாலே ஸத்யவிஷயமென்று கொள்ளுகிற பாட்ட மீமாம்ஸகரை ப்ரஜ்ஞரைப்போலவும், வேதசிரஸ்ஸான உத்தரபாகம் ஜீவாதிரிக்த ப்ரஹ்மபரமன்று; கர்மகர்த்தாக்களான ஜீவர்கள் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வேதாந்தபாகம் நிஸ்ஸாரமென்று கொள்ளுகிற ப்ராபாகர மீமாம்ஸகராண ஸாங்க்யாதிகளைப் போலவுமன்றிக்கே, வேதசரீரத்திலே பூர்வபாகம் ஆராதன ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகம்; உத்தரபாகம் ஆராத்ய ஸ்வரூப ப்ரதிபாதகம் என்று கொள்ளுகையாலே ஸகல வேத சரீர ஸாரஸ்யமும் ஸித்தம். இப்படி பகவத்பாஷ்யகாரராலே விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற விசிஷ்டாத்வைதம் ப்ராமாணிகனுக்கு அத்யந்தாபிமதமாயிருக்கும்.

ஸம்பூர்ணம்.